

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปริญญาานิพนธ์
ของ
ระวีพร วีระจันทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ตุลาคม 2553

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปริญญาานิพนธ์
ของ
ระวีพร วีระจันทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ตุลาคม 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทคัดย่อ
ของ
ระวีพร วีระจันทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ตุลาคม 2553

ระวีพร วีระจันทร์. (2553). แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ปรินต์ฉบับพิมพ์ กศ.ม.
(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร.อัฉรา วัฒนารงค์,
รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ภาควิชา
นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ด้านสังคม และด้านการทำตาม
ความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว กลุ่ม
ตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน
549 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
จำนวน 48 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่า
คะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว
ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน ในระดับมาก
2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ โดยรวมและในแต่ละด้าน
แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่
เกี่ยวข้องที่ไม่พบความแตกต่าง
3. นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ โดยรวมและ
ในแต่ละด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ โดยรวมแตกต่าง
กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านชื่อเสียงของสถาบัน
ด้านสังคม และด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ที่ไม่พบความแตกต่าง

5. นักศึกษาที่อาชีพของผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านสังคม และด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ที่ไม่พบความแตกต่าง

6. นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

MOTIVATION TO STUDY AT DEPARTMENT OF DRAMATIC AND MUSIC ARTS, FACULTY OF
ARTS, RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

AN ABSTRACT
BY
RAWEEORN WEERACHAN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University
October 2010

Raweeporn Weerachan. (2010). Motivation to Study at Department of Dramatic and Music Arts, Faculty of Arts, Rajamangala University of Technology. Master thesis, M.Ed.(Higher Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University
Advisor Committee: Assoc. Prof.Dr. Achara Whattananarong,
Assoc. Prof.Nipa Sripairot.

The purposes of this study were to investigate and compare the motivation of students to study at Department of Dramatic and Music Arts, Faculty of Arts, Rajamangala University of Technology in four aspects: reputation of the institute, aptitude and interest in career, society and related people's expectations in overall and each aspect classified by gender, field of study, academic achievement, parent's occupation and family's financial status. The samples consisted of 549 bachelor's degree students in the second semester of the academic year 2009. The instrument used was a 5 rating – scale questionnaire, consisting of 48 items with reliability of .90 Data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t – test and one way analysis of variance.

The results of this study were as follows:

1. Students rated motivation to study at Department of Dramatic and Music Art Faculty of Arts, in overall and each aspect at a high level.
2. There was no significant difference between the motivation to study of male and female students in overall and and each aspect, except the aspect of related people's expectations
3. There was a statistically significant difference between the motivation to study of the students studying in different field of study in overall and each aspect at the level of .05.
4. There was a statistically significant difference between the motivations to study of the students who had different academic achievement in overall at the level of .05. When considered in each aspect, it was found that there was a significant difference in the aspects of reputation of the institute, society and related people's expectations at the level of .05, except aptitude and interest in career.

5. There was a statistically significant difference between the motivations to study of the students whose parent's occupations were different in overall at the level of .05. When considered in each aspect, it was found that there was a significant difference in the aspects of reputation of the institute, society and related people's expectations at the level of .05, except aptitude and interest in career.

6. There was a statistically significant difference between the motivation to study of the students whose family's financial status was different in overall and each aspect at the level of .05.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ของ
ระวีพร วีระจันทร์

ได้รับการอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
วันที่.....เดือน..ตุลาคม..พ.ศ.2553

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.อัฉรา วัฒนางรงค์)

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมรพงษ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อัฉรา วัฒนางรงค์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาบัตรฉบับนี้สำเร็จด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ ดร.อัฉรา วัฒนางนรงค์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญาบัตร
รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ กรรมการควบคุมปริญญาบัตร ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่า
เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้
 ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รจนา
สุนทรานนท์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่า ที่ให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อให้
ปริญญาบัตรฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รจนา
สุนทรานนท์ และ อาจารย์ ดร.ราชนันท์ บุญธิมา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการ
วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในสาขาวิชาการอุดมศึกษา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และ
ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยตลอดช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา และพี่ ๆ เพื่อน ๆ ที่ไม่สามารถ
กล่าวนามในที่นี้ได้ทั้งหมด ที่คอยให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยในด้านต่าง ๆ และเป็นกำลังใจให้เสมอมา

ขอบคุณนักศึกษาภาคศึกษานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับ บิดา มารดา พี่ชายและญาติ ๆ ที่ให้การอบรม
สั่งสอนสนับสนุนในการศึกษา และเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยทำปริญญาบัตรฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้
ด้วยดี คุณค่าของปริญญาบัตรฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา อาจารย์ และบุคคลที่
เคารพรักทุกท่าน

ระวีพร วีระจันทร์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
สมมติฐานในการวิจัย.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	12
แนวคิดและงานวิจัยที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจที่เข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา...	25
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจที่เข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา.....	31
ความเป็นมาและการจัดการเรียนการสอนของภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	34
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	39
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	72
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	72
วิธีการดำเนินวิจัย.....	72
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
สรุปผลการวิจัย.....	73
การอภิปรายผล.....	74
ข้อเสนอแนะ.....	82
บรรณานุกรม.....	84
ภาคผนวก.....	91
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	93
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	99
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ และหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพ แบบสอบถาม.....	101
ภาคผนวก ง ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้งฉบับ.....	106
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	111

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและกลุ่มสาขาวิชา.....	39
2 จำนวนแบบสอบถามที่แจกและได้รับคืนสมบูรณ์ จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา.....	42
3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรต้นที่ศึกษา.....	45
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจของนักศึกษา ในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน.....	47
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจของนักศึกษา ในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านชื่อเสียงของสถาบันเป็นรายชื่อ.....	48
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจของนักศึกษา ในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ เป็นรายชื่อ.....	50
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านสังคมเป็นรายชื่อ.....	51
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นรายชื่อ.....	52
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ.....	53

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสาขาวิชา..... 54
- 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..... 55
- 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง..... 56
- 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
โดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตามฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว..... 57
- 14 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ..... 58
- 15 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน
จำแนกตามสาขาวิชา..... 59
- 16 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่..... 60

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	62
18 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่.....	63
19 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง.....	65
20 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง เป็นรายคู่.....	66
21 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	68
22 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นรายคู่.....	69
23 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับและค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ.....	106

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่จัดการศึกษาระดับสูงพัฒนาความเจริญของทางสติปัญญาและความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ วิชาชีพชั้นสูงเพื่อพัฒนาประเทศ และมุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอันมีค่าแก่บุคคล สังคม ประเทศชาติ (ราตรี พงษ์สุวรรณ. 2540 : 2; อ้างอิงจาก ราชกิจจานุเบกษา. 2520) การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จึงเป็นเสมือนแหล่งความรู้ที่จะเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการ และเป็นปัจจัยในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ และสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้นโดยหลักสากลมีภารกิจหลัก 4 ด้าน คือ การสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สำหรับภารกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม นับว่าเป็นภารกิจที่สำคัญ เพราะศิลปวัฒนธรรมเป็นเครื่องแสดงถึงอารยธรรมของชาติ ชาติใดไม่มีศิลปวัฒนธรรมเป็นของตนเอง ชาตินั้นได้ชื่อว่าไม่มีความเจริญเท่าชาติอื่น นอกจากนี้ศิลปวัฒนธรรมยังเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความภาคภูมิใจของคนในชาติจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกันในการดำเนินการค้นคว้า ปรับปรุง พัฒนา ทำนุบำรุง ส่งเสริม เผยแพร่ และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติให้ดำรงอยู่ต่อไป (วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2537 : 3)

ในการที่จะผดุงศิลปวัฒนธรรมให้เข้มแข็ง จำเป็นที่ทุกคนในชาติต้องช่วยกันดูแลรักษา อนุรักษ์ และส่งเสริม การที่จะให้ทุกคนในชาติมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษานั้นประการหนึ่งก็คือ การให้การศึกษา และการสร้างเสริมความรู้ รัฐได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ ดังนั้น ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2544 จึงระบุไว้ชัดเจนว่า “รัฐพึงจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างและก่อให้เกิดความสำนึกในคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม” (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544:46) การศึกษาเป็นสิ่งที่คู่กับศิลปวัฒนธรรมลงไปด้วย เพื่อที่จะให้เยาวชนเกิดความสำนึกในวัฒนธรรมและสำนึกตัวเองเป็นผู้สืบทอดมรดกทางศิลปวัฒนธรรมจากอดีต เพื่อพัฒนาและอนุรักษ์ให้อยู่ในปัจจุบัน สืบทอดไปสู่ลูกหลานและในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในกระแสโลกาภิวัตน์ การจัดการศึกษาของไทยเพื่อเตรียมให้คนมุ่งก้าวทันโลก จำเป็นอย่างยิ่งต้องพิจารณาจากบริบทสังคมโลกและสังคมไทยในอนาคต มิฉะนั้นแล้วการศึกษาไทยไม่สอดคล้องและพัฒนาค้นได้ทันกับความต้องการและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจจำเป็นต้องสอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนสังคมและวัฒนธรรม สังคมไทยในอนาคตพึงอนุรักษ์

และพัฒนาศาสนา ศิลปวัฒนธรรมไทยให้เป็นกระแสวัฒนธรรมหนึ่งของโลก พึงยอมรับและประยุกต์ใช้ วัฒนธรรมจากภายนอกให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทย (สำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติ. 2540:16)

ดนตรี-นาฏศิลป์ จัดเป็นศาสตร์ที่สำคัญของศิลปวัฒนธรรมไทย แสดงออกถึงความเป็นอารยธรรมที่เจริญมั่นคงของชาติไทย ที่สืบทอด พัฒนาและส่งเสริมกันมาตั้งแต่อดีตกาล (ทวีศักดิ์ เสนาณรงค์. 2531 : คำนำ) ดังที่พลตรี หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช กราบบังคมทูลต่อ องค์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อคราวเสด็จเป็นองค์ประธานในการสัมมนา เรื่องนาฏศิลป์ไทย เมื่อวันที่ 14-15 มีนาคม 2534 ณ สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่า “นาฏศิลป์ของไทยนี้เป็นสมบัติที่ใหญ่มากแต่เป็นสมบัติที่กำลังหลุดลอยจากตัวเราไป ตัวเราแต่ก่อนเป็นคนใหญ่ เป็นตัวใหญ่เก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ได้เหมือนสิ่งเล็กน้อยใส่กระเป๋าไว้ก็ได้ ไม่สูญไปไหนแต่คราวนี้ปริมาณมันใหญ่โตขึ้นมา เรากำลังจะขาดไม่ไหว เห็นสภาพทรัพย์สินสมบัติของเรากำลังปลิวออกจากตัว และเราซึ่งพยายามรักนาฏศิลป์ตัวเล็ก ๆ ลง” (วัลย์วิภา บุรุษรัตนพันธุ์. 2534:13) จากคำกล่าวบังคมทูลดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความห่วงใยของบุคคลที่ชื่นชม ที่รัก และเห็นคุณค่าผูกพันกับศิลปะมาช้านานว่าเรากำลังจะสูญเสียมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญนี้ไปในเวลาอันไม่ช้า หากไม่มีการปลุกกระดมความรู้สึกและจิตสำนึกให้เกิดความรักความหวงแหน ในอันที่จะอนุรักษ์ศิลปะนี้ไว้ ดังนั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการอนุรักษ์ดนตรี-นาฏศิลป์ไม่ว่าจะเป็นครูผู้สอนศิลปินของกรมศิลปากร นักศึกษาที่เรียนสาขานาฏศิลป์ ในทุกสถาบัน หรือแม้กระทั่งประชาชนชาวไทยทุกคน ย่อมมีบทบาทสำคัญที่จะต้องช่วยกันอนุรักษ์ศิลปะด้านนี้ไว้ ด้วยเหตุนี้ วิชาดนตรี-นาฏศิลป์ จึงมีปรากฏอยู่ในหลักสูตรตั้งแต่ระดับประถมศึกษาขึ้นไปจนถึงระดับอุดมศึกษา (บุปผาชาติ อุปถัมภ์นรากร. 2546:2) ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2535:9) ได้ระบุไว้ในความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาว่า บุคคลที่ได้รับการศึกษาพึงธำรงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมที่ดั่งามของไทยเนื่องจากว่าดนตรีและนาฏศิลป์ไทยเป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรม สมควรต้องสืบทอดธำรงรักษาไว้แก่คนรุ่นหลัง ศิลปะด้านดนตรีและนาฏศิลป์เป็นสิ่งที่ไม่คงที่อาจสูญหายไปได้จึงเป็นเหตุจำเป็นที่ต้องให้ความรู้ความเข้าใจ และความสำนึกพร้อมทั้งการถือปฏิบัติแก่บุคคลในชาติ โดยเฉพาะเยาวชนอันเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต การอนุรักษ์ฟื้นฟูและสืบทอดศิลปวัฒนธรรมอันดั่งามของชาติจึงเป็นรากฐานแห่งการดำรงชีวิตตามวิถีชีวิตของคนไทย ดังนั้น ทุกหน่วยงานของรัฐจำเป็นต้องเร่งรัด ส่งเสริม สนับสนุน ปลูกฝัง สืบสาน เผยแพร่ แลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติอย่างต่อเนื่อง เพื่อดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ และความภาคภูมิใจของคนในชาติ

ในปัจจุบัน ได้มีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรดนตรี-นาฏศิลป์ าระดับปริญญาตรี หลายแห่ง ในสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร และมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีการจัดการศึกษา กำหนดหลักสูตรเป็นของตนเอง ชื่อเรียกของหลักสูตรและสาขาวิชาแตกต่างกัน บางหลักสูตรเป็นหลักสูตรที่มีการพัฒนาปรับปรุงแล้ว บางหลักสูตรเป็นหลักสูตรใหม่ ระยะเวลาเรียนแตกต่างกัน มีทั้งหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี และหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี (รายงานการประเมินตนเองคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ประจำปีการศึกษา 2547-2548 : 120 -122)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ก็เป็นสถาบันหนึ่งที่ผลิตบัณฑิตเพื่อสนองความต้องการของสังคม ได้ก่อตั้งมาพร้อมกับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2518 โดยภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดการศึกษผลิตบัณฑิตทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีและคีตศิลป์ทั้งไทยและสากลให้มีความชำนาญในด้านการปฏิบัติ มีคุณภาพ มีคุณธรรม ได้มาตรฐานความเป็นสากลตลอดจนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย และดำเนินการทางด้านอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปทางด้านนาฏศิลป์และดนตรีสอดคล้องกับ แผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้กำหนดนโยบายไว้ว่า(รายงานการประเมินตนเองคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ประจำปีการศึกษา 2547-2548:120 -122)

1. ส่งเสริมให้มีการรวบรวมองค์ความรู้ดั้งเดิม ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยทุกระดับ วัฒนธรรมพื้นบ้าน และวัฒนธรรมของชุมชนต่าง ๆ และสืบสานโดยการเผยแพร่คุณค่าให้แพร่หลายด้วยวิธีการและสื่อต่าง ๆ รวมทั้งบรรจุไว้เป็นสาระสำคัญในการเรียนรู้ทุกระดับ เพื่อให้ประชาชนเข้าใจถึงคุณค่าและยอมรับซึ่งกันและกัน อันจะก่อให้เกิดการผสมผสานทางวัฒนธรรม และนำไปสู่การเลือกสรรประยุกต์ให้เหมาะสมกับวิถีชีวิตในปัจจุบันและอนาคต

2. ทำนุบำรุง รักษาสืบสาน สร้างสรรค์และพัฒนามรดกทางวัฒนธรรม เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ ตลอดจนเผยแพร่ภาพลักษณ์ เกียรติภูมิ และศักดิ์ศรีของวัฒนธรรมไทยอย่างกว้างขวางในสังคมโลก

3. เสริมสร้างให้มีการสร้างความเข้มแข็งด้านวัฒนธรรม โดยการสร้างและสนับสนุนสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคม ความเป็นผู้นำทางวัฒนธรรมเครือข่าย และประชาคมทางวัฒนธรรมของชุมชนที่หลากหลายทั้งในเมืองและชนบท

4. ผลิตและพัฒนาบุคลากร นักวิชาการ ช่างปั้นบ้าน ช่างศิลป์ไทย ช่างศิลป์ชั้นสูงและผู้สร้างสรรค์วัฒนธรรมด้านอื่น ๆ ให้สามารถสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมของชาติได้อย่างยั่งยืน

ในเริ่มแรกภาควิชานาฏศิลป์และดุริยางค์ศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร ขอสมทบในคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา โดยมีสำนักงานเลขาธิการใช้อุปกรณ์บุคลากรอาคารสถานที่ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ถนนราชินี เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2531 วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่าสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ต่อมาปีการศึกษา 2535 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้เปิดการเรียนการสอนเพิ่มอีกหนึ่งวิชา คือ ภาควิชาดุริยางค์ในสังกัดคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ โดยจัดการเรียนการสอนในลำดับแรก ณ อาคารของคณะบริหารธุรกิจ ถนนวิภาวดีรังสิต เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร และย้ายมาทำการสอน ณ อาคารคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ในปีการศึกษา 2540 เมื่อวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร ขอถอนการสมทบกับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในปีการศึกษา 2542 คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ จึงดำเนินการเรียนการสอน ณ ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลใน 2 ภาควิชาคือ ภาควิชานาฏศิลป์และดุริยางค์ศึกษา และภาควิชาดุริยางค์เป็นต้นมา ต่อมาในปีการศึกษา 2550 มีจำนวนนักศึกษาในคณะลดจำนวนลง คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ จึงเข้ามาสมทบกับคณะศิลปกรรมศาสตร์ภายในภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์

ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี และ 2 ปี (ต่อเนื่อง) ผลิตบัณฑิตทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไทยและสากลที่มีความชำนาญด้านการปฏิบัติ มีคุณภาพ คุณธรรม ได้มาตรฐานความเป็นสากล ตลอดจนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย และดำเนินการทางด้านอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปะทางด้านนาฏศิลป์และดนตรี คณะนาฏดุริยางคศิลป์ มี 3 ภาควิชา คือ ภาควิชานาฏศิลป์ ภาควิชาดุริยางค์ ภาควิชาคีตศิลป์ นอกจากนี้จัดการบริการวิชาการ ดำเนินการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น ภาคฤดูร้อน แก่บุคคลทั่วไป ส่งบทความด้านศิลปวัฒนธรรมเผยแพร่ในหนังสือวารสารของมหาวิทยาลัย และส่งบทความออกอากาศ ประกอบการบรรเลงทางสถานีวิทยุของมหาวิทยาลัย จัดนิทรรศการ การแสดงทางด้านนาฏศิลป์และดนตรี ตลอดปี และ จัดการแสดงตามหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย สำหรับงานวิจัย มีโครงการวิจัยด้านวัฒนธรรมไทย โครงการวิจัยด้านนาฏศิลป์ไทย โครงการวิจัยด้านดนตรีไทย โครงการวิจัยด้านดนตรีสากล โครงการวิจัยด้านดนตรี-นาฏศิลป์พื้นบ้านสู่ชุมชน งานด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม จัดกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา ฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรมนักศึกษา จัดกิจกรรมสืบสาน ส่งเสริมศิลปะและ

วัฒนธรรมไทย โครงการอนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมประจำชาติ โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (รายงานการประเมินตนเองคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ประจำปีการศึกษา 2547- 2548: 120 -122)

จากการดำเนินการจัดการศึกษาดังกล่าวมีผู้สนใจเข้าศึกษาในสาขาวิชาเอกต่าง ๆ ในภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ (คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์เดิม) ได้มีจำนวนลดลง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 มีจำนวน 851 คน ปีการศึกษา 2548 มีจำนวน 765 คน ปีการศึกษา 2549 มีจำนวน 702 คน ปีการศึกษา 2550 มีจำนวน 687 คน ปีการศึกษา 2551 มีจำนวน 640 คน ในการเลือกเข้าศึกษาในภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีนั้น ผู้เรียนแต่ละคนต่างก็มีเหตุผลและแรงจูงใจในการเข้าเรียนต่างกันไป เช่น ต้องการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่สืบไป ต้องการการยอมรับจากสังคม ต้องการด้านประกอบอาชีพ หรืออาจทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนักวิชาการได้ศึกษาวิเคราะห์เหตุผลจูงใจในการศึกษาต่อและข้อคิดเห็นว่าแรงจูงใจในการศึกษาของแต่ละบุคคลนั้นแตกต่างกันตามฐานะ โอกาสและปัจจัยอื่น ๆ เช่น ต้องการได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้น ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วัชรวิ ทรัพย์มี (2539:1) ที่กล่าวว่า การเลือกที่จะศึกษาหรือประกอบอาชีพตามที่ตนพอใจจะช่วยให้บุคคลเกิดความภูมิใจในตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า และแสดงถึงความสามารถในการพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่สังคม รวมทั้งเป็นการตอบสนอง ความต้องการทั้งทางร่างกาย สังคมและจิตใจของแต่ละบุคคล

จากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจเบื้องต้น พบว่า ผู้ที่เลือกเรียนในภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีแรงจูงใจหลายอย่างที่แตกต่างกันออกไป จากการสัมภาษณ์นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย (ไทย - สากล) ดนตรีไทย (ไทย - สากล) และคีตศิลป์สากล (ไทย - สากล) พบเหตุผลหรือแรงจูงใจในการเลือกเรียนที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ ดังนี้

1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน พบว่าภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับของสังคม อาจารย์ผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษาของนาฏศิลป์ ดนตรี และรุ่นพี่ที่จบไปก็มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ (เนตรชนก บุญเกิด, สุภารัตน์ เกตุแก้ว. สัมภาษณ์ : 2551)

2. ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ พบว่าการศึกษาต่อในด้านดนตรีนาฏศิลป์นี้เป็นสิ่งที่นักศึกษาชอบและยังสามารถนำความรู้มาใช้ประโยชน์กับอาชีพในอนาคตได้ ไม่ว่าจะเป็นอาชีพประจำหรือ อาชีพเสริมที่ยังสามารถเพิ่มรายได้ในการประกอบอาชีพหลักได้อีกด้วย (ทิพย์เกสร ศรีศักดิ์, อรทัย มากมี สัมภาษณ์:2551)

3. ด้านสังคม พบว่า การเข้ามาในภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์แล้วจะทำให้ได้เข้าร่วมกิจกรรมกับคณะศิลปกรรมและคณะอื่นๆ เป็นที่ยอมรับของสังคมในวิชาชีพดนตรี-นาฏศิลป์ มีเกียรติ (สุดารัตน์ เกตุแก้ว, สมฤดี คำแก้ว สัมภาษณ์:2551)

4. ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า บิดา มารดา หรือเพื่อนแนะนำให้มาเรียนที่ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ และมีรุ่นพี่กำลังศึกษาอยู่ที่ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ (วิไลวรรณ เกิดสุข, เบญจพร เย็นจิตร สัมภาษณ์:2551)

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อ ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคมอันจะเป็นแนวทางเป็นประโยชน์กับผู้บริหาร อาจารย์ในการจัดการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อ ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ด้านสังคม และด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อ ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะเศรษฐกิจทางครอบครัว

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและคณาจารย์ในการจัดการศึกษาและพัฒนาการเรียนการสอนในภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ เพื่อเป็นแรงจูงใจแก่นักศึกษาในการเข้ามาศึกษา นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยยังสามารถนำไปประกอบการพิจารณาในการรับนักศึกษาในปีการศึกษา

ต่อไป ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนา การจัดการศึกษาของ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 ภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 640 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 เพศ จำแนกเป็น
 - 1.1.1 เพศชาย
 - 1.1.2 เพศหญิง
 - 1.2 สาขาวิชา จำแนกเป็น
 - 1.2.1 สาขาวิชานาฏศิลป์ (ไทย - สากล)
 - 1.2.2 สาขาวิชาดุริยางค์ (ไทย - สากล)
 - 1.2.3 สาขาวิชาคีตศิลป์สากล (ไทย - สากล)
 - 1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกเป็น
 - 1.3.1 สูง
 - 1.3.2 ปานกลาง
 - 1.3.3 ต่ำ
 - 1.4 อาชีพของผู้ปกครอง จำแนกเป็น
 - 1.4.1 รับราชการ
 - 1.4.2 เกษตรกร
 - 1.4.3 ธุรกิจส่วนตัว
 - 1.4.4 พนักงานบริษัทเอกชน

1.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จำแนกเป็น

1.5.1 สูง

1.5.2 ปานกลาง

1.5.3 ต่ำ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2.1 ด้านชื่อเสียงของสถาบัน

2.2 ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ

2.3 ด้านสังคม

2.4 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ หมายถึง เหตุผลที่นักศึกษาตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.1 ด้านชื่อเสียงของสถาบัน หมายถึง เหตุผลที่นักศึกษาตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อ โดยพิจารณาจากชื่อเสียงของสถาบัน คุณภาพในการจัดการศึกษา ความสอดคล้องของหลักสูตร เหมาะสมกับความต้องการของสังคม ทั้งทางด้านคุณวุฒิของคณาจารย์ผู้สอน มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ทางด้านดนตรี นาฏศิลป์และคีตศิลป์ สร้างความน่าเชื่อถือในวิชาดนตรี นาฏศิลป์ และคีตศิลป์ สามารถจัดการแสดงได้ มหาวิทยาลัยเน้นการปลูกฝังให้นักศึกษาเกิดความรักในวิชาดนตรี นาฏศิลป์และคีตศิลป์ อุปกรณ์มีความเพียงพอต่อนักศึกษา

1.2 ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ หมายถึง เหตุผลที่นักศึกษาตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อ โดยพิจารณาจากความมีพรสวรรค์ ชื่นชอบ สนใจและรักในวิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ ตั้งแต่เด็ก มีบุคลิกและลักษณะนิสัยเหมาะกับการเรียนด้านดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ สามารถสร้างรายได้ระหว่างเรียน และเมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถนำความรู้มาประกอบวิชาชีพในอนาคตและสามารถนำมาต่อยอดในการศึกษาที่สูงขึ้นได้

1.3 ด้านสังคม หมายถึง เหตุผลที่นักศึกษาตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อ โดยพิจารณาจาก เมื่อเข้ามาศึกษาแล้วจะเป็นที่ยอมรับของสังคม ได้รับการยกย่องชมเชยมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ในงานสำคัญต่าง ๆ มีโอกาสทำเพื่อสังคมในการถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนมาในด้านดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์เพื่อสังคม สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองและวงศ์ตระกูลมีเงินเดือนสูง และ

เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน นอกจากนี้ยังได้รู้จักคนมากขึ้น สร้างความมั่นใจในการเข้าสังคม สามารถสร้างประโยชน์ให้สังคม เป็นที่ต้องการและมีคุณค่าต่อสังคม ทำให้ได้พบบุคคลที่มีสถานภาพสูง ทางสังคมและได้พบผู้ที่มีความสามารถสูงในด้านดนตรี นาฏศิลป์ และคีตศิลป์

1.4 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง เหตุผลที่นักศึกษา ตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อ โดยพิจารณาจากการที่บิดามารดาแนะนำ ผู้ปกครองและญาติพี่น้องสนับสนุน เพื่อนหรือคนที่รู้จักเรียนอยู่และต้องการให้เข้าศึกษาด้วย ผู้ที่ประสบความสำเร็จ อาจารย์ที่เชี่ยวชาญ ใน ด้านดนตรี นาฏศิลป์และคีตศิลป์ แนะนำและส่งเสริมให้เข้าศึกษา หรือได้รับอิทธิพลจาก บิดามารดา และ ผู้ปกครองที่มีอาชีพเดียวกัน

2. สาขาวิชา หมายถึง สาขาวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนอยู่ในภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งมี 3 สาขาวิชาคือ

2.1 สาขาวิชานาฏศิลป์ (ไทย - สากล)

2.2 สาขาวิชาดุริยางค์ (ไทย - สากล)

2.3 สาขาวิชาคีตศิลป์ (ไทย - สากล)

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนที่แสดงผลเป็นระดับ คะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา แบ่งเป็น

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง เกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.01 – 4.00

3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.01 – 3.00

3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง เกรดเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 2.00

4. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง ลักษณะของงานที่บิดา มารดาหรือผู้ให้การอบรมเลี้ยงดู นักศึกษาแทนบิดามารดา ที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษามากที่สุด แบ่งเป็น

4.1 รับราชการ หมายถึง ลักษณะของงานที่มีรายได้ประจำของบิดา มารดา หรือ ผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูนักศึกษาที่ปฏิบัติงานในองค์การของรัฐ เช่น ครู ทหาร ตำรวจ เป็นต้น

4.2 เกษตรกร หมายถึง หมายถึง ลักษณะของงานที่มีรายได้ประจำของบิดา มารดา หรือ ผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เช่นการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

4.3 ธุรกิจส่วนตัว หมายถึง ลักษณะของงานที่มีรายได้ประจำของบิดา มารดา หรือ ผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูนักศึกษาที่ประกอบอาชีพอิสระ โดยเป็นเจ้าของกิจการเอง เช่น อาชีพค้าขาย เป็นต้น

4.4 พนักงานบริษัทเอกชน หมายถึง ลักษณะของงานที่มีรายได้ประจำของบิดา มารดา หรือ ผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูนักศึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์กรเอกชน/บริษัท

5. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ที่ได้รวมกันเป็นรายเดือน แบ่งเป็น

สูง หมายถึง รายได้ของครอบครัวโดยรวมรายเดือน มากกว่า 30,000 บาท

ปานกลาง หมายถึง รายได้ของครอบครัวโดยรวมรายเดือน 15,000–30,000 บาท

ต่ำ หมายถึง รายได้ของครอบครัวโดยรวมรายเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาชายและหญิง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมและเป็นรายด้าน แตกต่างกัน

2. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน แตกต่างกัน

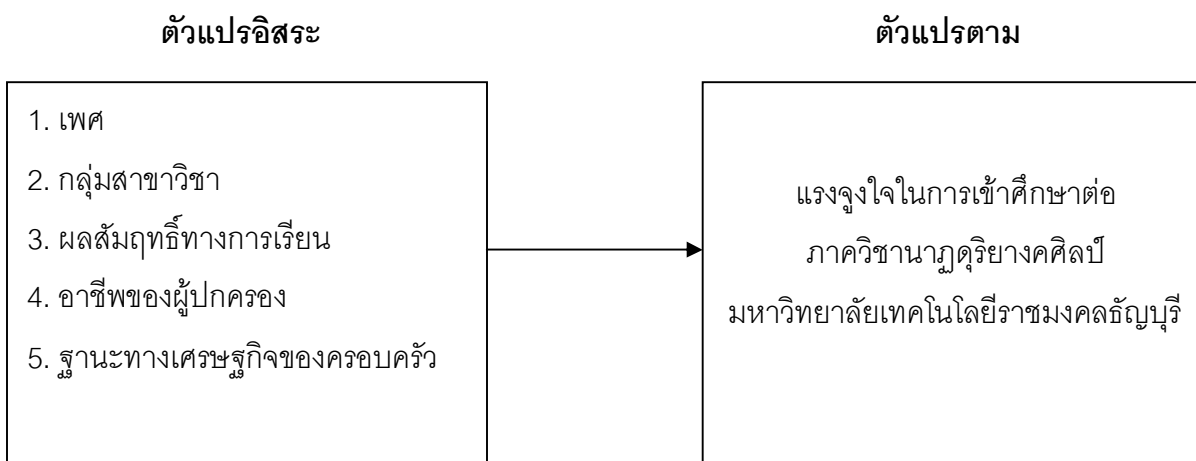
3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน แตกต่างกัน

5. นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัวต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจของแอดเลอร์ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดังนี้

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจ
 - 1.1 ความหมายของแรงจูงใจ
 - 1.2 ประเภทของแรงจูงใจ
 - 1.3 ความสำคัญของแรงจูงใจ
 - 1.4 ทฤษฎีแรงจูงใจ
2. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจที่เข้าศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษา
 - 2.1 ด้านชื่อเสียงของสถาบัน
 - 2.2 ด้านความถนัดและสนใจในวิชาชีพ
 - 2.3 ด้านสังคม
 - 2.4 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง
3. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษา
 - 3.1 เพศกับแรงจูงใจของนักศึกษา
 - 3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแรงจูงใจของนักศึกษา
 - 3.3 อาชีพของบิดามารดา กับแรงจูงใจของนักศึกษา
 - 3.4 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวกับแรงจูงใจของนักศึกษา
4. ความเป็นมาและการจัดการเรียนการสอนของภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1. ความรู้ทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motives) หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นให้อินทรีย์กระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งอย่างมีจุดหมายปลายทางเป็นสิ่งที่ช่วยอธิบายว่าทำไมเราจึงทำพฤติกรรมดังที่เป็นอยู่ และเป็นแรงผลักดันที่ทำให้บุคคลกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนสำเร็จ (ปราณี รามสูตร. 2527:121)สอดคล้องกับ จรูญ โกมลบุญย์ (2528:27) กล่าวว่า แรงจูงใจหมายถึง การกระตุ้น และชี้แนะแนวทางให้อินทรีย์มีการตอบสนองสู่เป้าหมาย หรือเป็นเครื่องล่อใจ ซึ่งเป็นความต้องการเฉพาะอย่างที่เกิดความพึงพอใจแก่บุคคล และกมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528:227)กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง การกระตุ้นหรือล่อให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ขึ้นด้วย สิ่งเร้าสิ่งหนึ่ง แรงจูงใจประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ

1. แรงจูงใจ (Motives) ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ทศนคติ ลักษณะนิสัย ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในร่างกาย

2. สิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อ (Incentive) ได้แก่ สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกร่างกาย ซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรม การจูงใจจะมีพลังมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับส่วนสำคัญทั้งสองส่วนนี้

และนอกจากนี้ยังมีนักวิชาการทางการศึกษาทั้งในและต่างประเทศได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ต่างกัน ดังนี้

อารี พันธุ์มณี (2544:179) ให้ความหมายว่า การจูงใจ หมายถึงการนำปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจ มาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุเป้าหมายหรือเงื่อนไขตามที่ต้องการ

วิจิตร อวระกุล (2534:189) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ คือการใช้ศิลปะทำให้บุคคลหรือกลุ่มชนเป้าหมาย เปลี่ยนแปลงเจตคติและแนวทางปฏิบัติ ให้ไปสู่เป้าหมายที่ผู้จูงใจต้องการด้วยความสมัครใจ

หลุยส์ จำปาเทศ (2535:7) ได้กล่าวถึงความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า การจูงใจ คือ การกระตุ้นหรือเร้าอินทรีย์ได้เพิ่มพูนความสามารถ ความพยายาม หรือพลังซ่อนเร้นอยู่ใน ให้เกิดการกระทำหรือทุ่มเทในงานเพื่อบรรลุความปรารถนา การแก้ปัญหา หรือเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายอันจะนำมาซึ่งความพึงพอใจ

นอกจากนี้ คิตต์ (สุวรรณ วัฒนวงศ์.2533:102 ; อ้างอิงจาก Kidd. 1973:101)กล่าวว่า แรงจูงใจมาจากคำกริยาภาษาลาตินว่า “Movers” ซึ่งมีความหมายตรงกับคำอังกฤษว่า “To Move” อันมีความหมายว่า “เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือมักจะชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ”

ไครเดอร์ และคณะ (ถวิล ธาราโกชน และศรีภรณ์ ดำริสุข.2545:155 ; อ้างอิงจาก Crider and Other.1983:118) ได้ให้ความหมายว่า การจูงใจก็คือ ความปรารถนา ความต้องการ และความสนใจที่มากกระตุ้นอินทรีย์ให้แสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมายปลายทาง

จันทร ชุ่มเมืองปัก (2546:15) กล่าวว่า ความหมายของแรงจูงใจ (Motives) ในพจนานุกรมทางการศึกษาระดับภาษาอังกฤษ จะให้ความหมายไว้ใกล้เคียงกันหลาย ๆ ฉบับว่า “แรงจูงใจ หมายถึง ประสพการณ์จากจิตสำนึก หรือสภาวะจิตใจได้สำนึก ที่เป็นปัจจัยหรือสาเหตุมากกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม หรือให้สังคมเกิดการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดไว้”

สรุปได้ว่าแรงจูงใจ หมายถึง วิธีการ กระบวนการ ปัจจัย หรือสิ่งเร้า สิ่งกระตุ้นเป็นเหตุชักนำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งออกมา ด้วยความเต็มใจ เพื่อสนองความต้องการของตนเอง

1.2 ประเภทของแรงจูงใจ

มีนักวิชาการหลายท่านได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็นลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

อารี พันธุ์มณี (2544:181-82) แบ่งประเภทของแรงจูงใจตามลักษณะของการแสดงออกทางพฤติกรรม ได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ดังนี้

1. การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่กระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง ไม่ต้องอาศัยการจูงใจจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น ความต้องการเรียนเพื่อต้องการความรู้ ทำงานเพราะต้องการความสนุกและความชำนาญ ซึ่งความต้องการหรือความสนใจพิเศษ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของแต่ละบุคคล จะผลักดันให้บุคคลสร้างพฤติกรรมขึ้น ซึ่งได้แก่ ความอยากรู้ อยากเห็น ความสนใจ ความรัก ความศรัทธา เป็นต้น

2. การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของ หรือเกียรติยศเงินเดือน จึงเร้าให้บุคคลเกิดความต้องการและแสดงพฤติกรรมสู่เป้าหมายนั้น (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533; อ้างอิงจาก Sheriff 1956) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็นประเภท 2 ประเภทใหญ่ คือ

2.1 แรงจูงใจด้านร่างกาย แรงจูงใจด้านร่างกาย แรงจูงใจในด้านนี้จะมีมากในวัยเด็กตอนต้น และวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย

2.2 แรงจูงใจด้านสังคม เป็นความต้องการที่มีผลมาจาก ด้านชีววิทยาของมนุษย์ ในความต้องการอยู่ร่วมกันกับครอบครัว เพื่อน เป็นความต้องการส่วนบุคคลที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม

มอร์แกน และคิง (ชัยวัฒน์ ยืนยาว. 2539;อ้างอิงจาก Mogan and King.1966:281) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความต้องการผูกพันกับผู้อื่น (Affiliation Need) เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จำเป็นต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่นและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งความผูกพันนั้นต้องทำให้เกิดความพอใจและสบายใจ ในการที่จะอยู่ร่วมกัน หรือทำงานเกี่ยวข้องกัน เพื่อตอบสนองความต้องการต่าง ๆ

2. ความต้องการฐานะ (Status Need) ในชุมชนที่อาศัยด้วยกันเป็นจำนวนมาก การแบ่งแยกระดับชั้นเกิดขึ้นเสมอ คนส่วนมากจึงพยายามสร้างฐานะของตนเองให้ทัดเทียมหรือดีกว่าผู้อื่น ในสังคมเดียวกัน ซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น อยากได้ตำแหน่ง (Ranic) อยากได้เกียรติยศ ชื่อเสียง และอำนาจ (Prestige and Power) เป็นต้น

ชนิษฐา วิเศษสาร และมุกดา ศรีรงค์ (2537:182) กล่าวว่า แรงจูงใจแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่

1. แรงจูงใจทางสรีระวิทยา (Physiological Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของร่างกายทั้งหมด ทั้งนี้ เพื่อให้บุคคลมีชีวิตรอด เป็นความจำเป็นทางธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ความหิว ความกระหาย การนอนหลับ การหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด ความเหนื่อยล้า เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยทำให้คนมีสุขภาพจิตดี ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น ความต้องการความรัก ความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ แรงจูงใจชนิดนี้มักเกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้ของบุคคล และเป้าหมายของแรงจูงใจชนิดนี้ มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่น ที่มีต่อบุคคลนั้น แรงจูงใจทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของคนเรา ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affinitive Motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคล ปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ความรักจากบุคคลอื่นและต้องการมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับคนอื่น ๆ

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-Esteem) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับ ยกย่อง มีชื่อเสียงเกียรติยศในสังคม ซึ่งจะนำมาซึ่งความนับถือสอดคล้องกับ

จันทร ชุ่มเมืองปัก (2546:85-92) ที่ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจไว้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ประเภทที่ดูจากการแสดงออกทางพฤติกรรมและประเภทที่ดูตามลักษณะที่มาของแรงจูงใจ

1. แรงจูงใจประเภทดูตามลักษณะการแสดงออกทางพฤติกรรมที่แสดงออกมาให้เห็นทางสายตาสชัดเจน เช่น พฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นว่าสงสาร พฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นว่ามีความรัก ซึ่งแรงจูงใจประเภทนี้ ยังแบ่งออกไปอีกเป็น 2 ประเภทย่อย คือ ประเภทการแสดงออกภายในกับประเภทการแสดงออกภายนอก

1.1 แรงจูงใจที่เป็นการแสดงออกทางการจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ได้แก่ จำพวกประสบการณ์ ที่เป็นแรงจูงใจ อันเกิดจากความรู้สึกของบุคคลนั้น เช่น ความรัก ความเมตตา ความเชื่อถือหรือการยอมรับ หรือในทางตรงกันข้าม เกิดความรู้สึกเกลียดหรือโกรธ ก็ จะแสดงให้เห็นสีหน้าท่าทาง แรงจูงใจภายในนี้ไม่ต้องอาศัยความต้องการหรือสิ่งเร้าภายนอกเลย

1.2 แรงจูงใจที่เป็นการแสดงออกทางการจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) ได้แก่ จำพวกประสบการณ์ ที่เป็นแรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการของนอกร่างกาย เช่น อยากได้ บ้านใหม่ สู้ชุดใหม่ อยากได้ปริญญาโท-เอก นี่คือการจูงใจที่เกิดจากความต้องการผลตอบแทนเป็น วัตถุ หรือเป็นข้าวของ เงินทอง แรงจูงใจที่เป็นแรงจูงใจภายนอก จึงเป็นสภาวะที่บุคคลหรือใครก็ตาม ได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก จึงเกิดพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตนต้องการ เช่น อยากได้ปริญญาที่สูงขึ้น ก็ตั้งใจศึกษาเพิ่มเติม เป็นต้น

2. แรงจูงใจประเภทดูตามลักษณะที่มาของแรงจูงใจ คือเป็นแรงจูงใจที่มาจาก ทั้งภายนอกและภายใน คือทั้ง Extrinsic และ Intrinsic แต่พฤติกรรมที่แสดงออกจะเกิดจากสิ่งแวดล้อมทางสังคมรอบกาย เช่น ความอ้วน ความหนาว ความเย็น ความอึด ความดี ความเก่ง เป็นต้น ซึ่งแรงจูงใจประเภทนี้แบ่งออกเป็น 3 ประเภทย่อย ได้แก่

2.1 แรงจูงใจที่ได้มาจากแรงจูงใจทางสรีรวิทยา (Physical Motivation) ได้แก่ จำพวก ประสบการณ์ที่เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมสนองความต้องการทางกายทั้งหลาย ทั้งปวง เช่น ความหิว ทำให้เกิดพฤติกรรมการรับประทานอาหาร ปวดท้องทำให้เป็นแรงจูงใจในการพบแพทย์ อากาศร้อนก็เป็นแรงจูงใจที่จะแสวงหาเครื่องปรับอากาศ หรือเดินทางมาเหนื่อยก็จะเป็นแรงจูงใจให้เราพักผ่อน เป็นต้น แรงจูงใจประเภทนี้โดยทั่วไป ก็คือ ประสบการณ์ประจำวันของทุกคนที่ยังมีชีวิต และจะมีพฤติกรรม เพื่อสนองความต้องการที่มาจากร่างกายนั้น ๆ อย่างหลากหลายนั่นเอง เรียกว่า สิ่งแวดล้อมและสิ่งเร้าทำให้เกิดความหิว ความหนาว ความกระหายและความรู้สึกต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่ จะจะไปตามธรรมชาติและพฤติกรรมในแต่ละครั้งที่เกิดขึ้น เช่น คนที่หิวมากก็รับประทานมาก คนที่กระหายมากก็ดื่มมาก คนที่ปวดมากก็ร้องเสียงดังครวญครางเสียงดังกว่า หรือ โกรธมากก็ตอบได้รุนแรง เป็นต้น

2.2 แรงจูงใจที่ได้มาจากการจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) แรงจูงใจประเภทนี้ ไม่มีความจำเป็นโดยตรงต่อการดำเนินชีวิต เหมือนแรงจูงใจทางสรีรวิทยา แต่มีความสำคัญต่อสุขภาพจิตโดยเฉพาะ คือ ก่อให้มีสุขภาพจิตดีสม่ำเสมอ มีความสดชื่นไม่เศร้าสร้อย มีความครั้นเคร่งเบียบกันอยู่เป็นนิจ ยิ้มแย้มแจ่มใสจนเกิดเป็นนิสัย เป็นแรงจูงใจที่ทำให้เกิดความรู้สึกประเภทการจูงใจภายใน ตัวอย่าง เช่น การแอบมองที่เรียกว่า “ถ้ามอง” เพื่อตอบสนองของความต้องการอยากรู้ อยากเห็นที่เป็นการจูงใจภายในของเขา

2.3 แรงจูงใจที่ได้มาจากการจูงใจทางสังคม (Social Motivation) ประสบการณ์ที่เป็นแรงจูงใจประเภทนี้ คือ ตัวอย่างที่เคยมีผู้ประสบความสำเร็จจากการยกย่องของสังคมแล้ว เช่น สรรหาครูผู้มีผลงานดีเด่นของคุรุสภาที่ดำเนินการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2525 จนถึงปัจจุบัน ที่คณะกรรมการสามารถสรรหาความรู้ครูผู้มีผลงานดีเด่นได้ติดต่อกันมาทุก ๆ ปี เพราะมีตัวอย่างจากครูที่ได้รับรางวัลครูดีเด่นรุ่นก่อน ๆ กระตุ้นให้ครูรุ่นหลัง ๆ ประพฤติปฏิบัติในทางที่ดี ตามกฎ กติกาที่คณะกรรมการคุรุสภาตั้งไว้ เพื่อหวังว่าจะได้รับการสรรหาให้เป็นครูดีเด่น แรงจูงใจประเภทนี้มีคุณค่าที่จะส่งเสริมให้สังคมประพฤติปฏิบัติแต่ในสิ่งที่ดีงาม

คำว่า ทางสังคมออกจะเป็นคำที่มีความหมายและตีความได้กว้างมาก ดังนั้น จึงมีผู้ที่แบ่งแรงจูงใจที่มาจากแรงจูงใจทางสังคมนี้ออกไปอีกเป็น 3 ประเภทย่อย ดังต่อไปนี้

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) ได้แก่ แรงจูงใจที่นำประสบการณ์แห่งความสำเร็จทางสังคมมากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม เพื่อความสำเร็จอีกครั้งหนึ่ง นักจิตวิทยาบางคนจึงเรียกแรงจูงใจประเภทนี้ว่า ความต้องการผลสัมฤทธิ์ (Need For Achievement) ลักษณะของพฤติกรรมที่เกิดแรงจูงใจประเภทนี้ จะมีลักษณะตามที่ เมอร์เรย์ ได้สรุปไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. ปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็ว โดยความตั้งใจทำให้ได้ผลดีที่สุด
2. มีการจัดการและควบคุมคน ความคิดและวัสดุสิ่งของได้รวดเร็ว และด้วยความอิสระ
3. สามารถเอาชนะสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคได้ด้วยมาตรฐานที่ดีที่สุด (Excellent)
4. ตั้งใจทำงานเพื่อจะแข่งขันเอาชนะผู้อื่นให้จงได้
5. มักจะเพิ่มความนับถือตนเองด้วยประสบการณ์แห่งความสำเร็จของตน

แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Facilitative Motives) ได้แก่ แรงจูงใจที่เป็นประสบการณ์ที่เคยประสบความสำเร็จทางสังคมมาแล้วโดยเฉพาะในด้านความสัมพันธ์ ซึ่งคนที่มีแรงจูงใจประเภทนี้ มักจะเป็นผู้เข้าสังคมได้ดีหรือจะทำงานได้เป็นคณะหรือเป็นทีมได้ดีมาก

แรงจูงใจต่อความนับถือของตนเอง (Self-Esteem Motive) ได้แก่ พวกที่เป็นประสบการณ์แรงจูงใจให้บุคคลที่เคยประพฤติปฏิบัติอย่างนั้น ๆ จนมีผู้คนให้ความเคารพนับถือมาแล้ว เขาจึงประพฤติเช่นนั้นอยู่เป็นนิจ และการกระทำเช่นนั้นนั้นก็ถูกนำไปเป็นตัวอย่างของคนรุ่นหลังด้วยความยอมรับและศรัทธา นับเป็นแรงจูงใจที่เป็นประโยชน์มากต่อสังคม

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์และ แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง เป็นประเภทย่อยของประเภทแรงจูงใจแต่ยังมีนักจิตวิทยาบางคนเช่น B. Halmer Gliner แห่งมหาวิทยาลัย Carnegie Melon ได้พูดถึงแรงจูงใจตามลักษณะของแรงจูงใจด้านสังคม โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภทย่อยเหมือนกัน คือแรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว แรงจูงใจใฝ่อำนาจ และแรงจูงใจใฝ่อิสระและพึ่งพาดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggressive Motive) ได้แก่ แรงจูงใจที่เป็นประสบการณ์กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมทางลบ ที่เรียกว่า ความก้าวร้าว เช่น เมื่อตอนเด็ก ๆ เวลาร้องไห้ พ่อแม่หรือพี่เลี้ยงจะหยิบไม้เรียวมาเขี่ยจนเราหยุดร้องไห้ พอเรามีลูกก็ปฏิบัติเช่นนั้นกับลูกบ้าง หรือนักการเมืองบางคนเวลาอภิปรายในสภาใช้คำก้าวร้าวแสดงให้เห็นว่าตนมีความกล้า ซึ่งบางทีก็หยุดทำที่ของฝ่ายตรงข้ามได้ เลยกกระทำเช่นนั้นในเวลาต่อมา แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าวนี้เป็นสิ่งที่ควรหลีกเลี่ยงเป็นดีที่สุด

2. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) นักเลงที่เคยแสดงตนว่ามีอำนาจเหนือผู้อื่นมักจะแสดงพฤติกรรมออกมาให้เห็น เพื่อให้คนอื่นเกรงอิทธิพลของตน เช่น นักเลงคุมหัวคิวต่าง ๆ แรงจูงใจของเขาก็คือเห็นท่าทีของผู้อื่นยอมอยู่ในอำนาจ ก็คิดว่าที่ตนทำไปนั้นถูกต้องแล้ว ความจริงเรื่องอำนาจนี้ผู้ครองอำนาจเป็นผู้มีความยุติธรรมจริง ก็จะมีแต่ความปรารถนาดีต่อสังคม การแสดงอำนาจแต่ละครั้งถ้าเพื่อความสงบสุขของสังคม เพื่อความเรียบร้อยยุติธรรมในสังคมก็ย่อมจะได้รับการยอมรับ ตัวอย่างจริง คือ สมัยรัฐบาลหนึ่งได้ใช้ความเด็ดขาดในการปกครองบ้านเมือง ซึ่งก็เหมาะกับยุคสมัย แต่ถ้าเป็นการฝ่ายอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนหรือของพรรคพวกของตน การแสดงอำนาจประเภทนี้ก็ย่อมไม่ถูกต้องและคงไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมทั่วไปในทางธรรมะ หากถือธรรมะเป็นอำนาจและถืออำนาจเป็นธรรม ธรรมะก็จะเป็นแรงบันดาลใจให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น การลดยโคเลนบุกน้ำเพื่อช่วยคนกำลังจะจมน้ำโดยมีแรงจูงใจอยู่ที่ธรรมะหรือความดีงามเพื่อต้องการช่วยเหลือผู้อื่น และเมื่อช่วยเขาแล้วก็มีความสุข แรงจูงใจใฝ่อำนาจเช่นนี้เป็นสิ่งที่ดีงามและมีค่า

3. แรงจูงใจใฝ่อิสระและพึ่งพา (Independence and Depend - Motive) ได้แก่ แรงจูงใจที่เป็นประสบการณ์ของบุคคล 2 พวก ที่เห็นตรงข้าม พวกหนึ่งเห็นว่า ถ้าอยู่อย่างอิสระไม่สนใจใครจะทำให้ชีวิตเป็นสุขบุคคลพวกนี้จึงใฝ่ในทางเป็นตัวของตัวเอง จะมีนิสัยเยียบ ๆ ไม่ชอบสูงส่งกับใคร

บางทีก็จะแยกตัวออกจากสังคม เช่น ไปเป็นนักบวชโดยที่มองเห็นตัวอย่าง พระหรือนักบวชที่ออกไปหาวิเวกและเป็นสุขตรงข้ามอีกพวกหนึ่งที่ใฝ่พึ่งพาพวกนี้เป็นประเภท (Independence- Motive) เป็นแรงจูงใจที่มีแล้วยังคงอาศัยพ่อแม่ไม่กล้าแยกห่างเพราะกลัวจะลำบาก บางคนไม่กล้าแม้จะแต่งงานมีคู่เพราะกลัวจะต้องแยกไปอยู่ที่อื่นจะขาดที่พึ่งที่เคยอบอุ่น แรงจูงใจประเภทนี้ส่วนดีก็มีอยู่มาก เช่น นิสัยพึ่งพาและช่วยเหลือกันในสังคม เอื้อเฟื้อกันเห็นใจกันเข้าใจกัน รักกันสามัคคีกัน มีการให้กันและกัน แม้ไม่มีอะไรจะให้กับก็ให้เป็นความรัก ให้ด้วยการอภัย เรื่องนี้ Gilmer ได้กล่าวถึง ลักษณะของคนที่มีแรงจูงใจใฝ่พึ่งพาและคนที่หวังพึ่งพาผู้อื่นมักจะพอใจ มีปากมีเสียงกับใครและไม่ชอบต่อล้อต่อเถียง และจะมีแรงขับในเรื่องสอดรู้สอดเห็นต่ำ (A Low Curiously Drive) ซึ่งนับเป็นแนวทางที่จะให้สังคมอยู่กันอย่างสันติสุข

สรุปได้ว่า ประเภทของแรงจูงใจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายใน เป็นสภาวะที่ต้องการกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายและจิตใจ เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ และแรงจูงใจภายนอก เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอกทำให้เกิดความต้องการและแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย เช่น ต้องการอยู่ร่วมกับผู้อื่นเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องการได้รับการยกย่องเกียรติยศชื่อเสียง ตลอดจนในด้านความสำเร็จในชีวิต

1.3 ความสำคัญของแรงจูงใจ

จันท์ ชุ่มเมืองปัก (2546:35) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่าทำให้เกิดพฤติกรรมตอบสนองขึ้นมาตามที่เราร้องการ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจะเข้มข้นและมีประสิทธิภาพหรือมีศักยภาพเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับความเข้มแข็งหรือความน่าสนใจของแรงจูงใจหรือการสร้างแรงจูงใจนั่นเอง และพฤติกรรมบางอย่างถ้าไม่มีแรงจูงใจเลย พฤติกรรมอาจไม่เกิดขึ้นเลยก็ได้ซึ่งสอดคล้องกับสุชา จันท์เนม (2536:71-72) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่สำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ อันที่จะทำให้เกิดการกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังทำให้ บุคคลหรือผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่เค้านึกหวังไว้กล่าวได้ว่าแรงจูงใจเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนและการทำงานของบุคคลอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจในระดับสูงย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจเรียน หรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถโดยไม่ย่อท้อทำให้ประสบความสำเร็จทั้งในการเรียนและการงานซึ่งสอดคล้องกับ (สุพัทธรา สุภาพ. 2552:ออนไลน์) กล่าวว่าไว้ว่า แรงจูงใจเป็นตัวกระตุ้นมนุษย์ให้เกิดความอยากที่จะทำงาน ดังนั้น แรงจูงใจมีความสำคัญ 3 ประการคือ

1. ทำให้เกิดพฤติกรรม เกิดพลังงาน เข้าให้มีกิจกรรม
 2. ทำให้เกิดความสนใจ การเลือกที่จะกระทำ และการกำหนดให้ตนเองแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาเพื่อสนองความต้องการของตน
 3. นำไปสู่ความสำเร็จในเป้าหมาย
- สรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ช่วยให้ บุคคลประสบความสำเร็จในการทำงาน และแรงจูงใจจะทำให้บุคคลเกิดความภาคภูมิใจ สามารถเอาชนะความเกียจคร้าน ท้อถอยและเบื่อหน่าย ซึ่งแรงจูงใจเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งเรื่องเรียนและเรื่องงาน

1.4 ทฤษฎีแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายไว้มากมายหลายทฤษฎี และจะนำมาเสนอนั้นเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังนี้

1. ทฤษฎีแรงจูงใจของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg's Dual Factor theory)

เฮิร์ซเบิร์ก(Herzberg.1959:60-63) เจ้าของทฤษฎี Two factors theory ได้เสนอทฤษฎี การจูงใจซึ่งเกิดจากความเชื่อที่ว่าเงิน ไม่ใช่เป็นปัจจัยที่สำคัญเพียงปัจจัยเดียวที่เป็นตัวกระตุ้นให้คนอยากจะทำงาน เขาได้ศึกษาทัศนคติที่มีต่องานของวิศวกรและนักบัญชี จำนวน 200 คน จากโรงงานอุตสาหกรรม ในเมือง พิตส์เบิร์ก มลรัฐเพนซิลวาเนีย สหรัฐอเมริกา เพื่อศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีความสำคัญกับความรู้สึกเป็นทุกข์ในการทำงาน ซึ่งเขาเชื่อว่าความรู้สึกที่เกิดขึ้นนี้น่าจะเกิดจากองค์ประกอบที่แตกต่างกัน และเขาได้แบ่งองค์ประกอบเหล่านี้ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 ปัจจัยอนามัย หรือ ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) เป็นสิ่งที่สร้างความไม่พอใจในงานที่ทำ ปัจจัยเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งจูงใจที่จะช่วยเพิ่มผลผลิตหรือขีดความสามารถในการทำงานของคนงาน ปัจจัยอนามัย หรือปัจจัยค้ำจุนไม่ได้เป็นสิ่งจูงใจคนภายในองค์กร แต่หากขาดปัจจัยเหล่านี้ ก็จะทำให้เกิดความไม่พอใจ ปัจจัยอนามัยหรือปัจจัยค้ำจุน ได้แก่

- 1.1.1 นโยบายของบริษัทและการบริหาร
- 1.1.2 การบังคับบัญชา
- 1.1.3 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา
- 1.1.4 ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน
- 1.1.5 เงินเดือน
- 1.1.6 ความมั่นคงในงานที่ทำ
- 1.1.7 สภาพแวดล้อมในการทำงาน
- 1.1.8 ความสัมพันธ์กับผู้ใต้บังคับบัญชา

1.1.9 ชีวิตส่วนตัว

1.2 ปัจจัยจูงใจ เป็นปัจจัยที่สร้างควมพึงพอใจ หรือเป็นปัจจัยกระตุ้นจูงใจให้คนทำงานปัจจัยนี้จะเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานโดยตรง ปัจจัยจูงใจ จะเป็นตัวจูงใจให้คนเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานให้สูงขึ้น หากขาดปัจจัยเหล่านี้ก็จะทำให้เกิดความไม่พอใจขึ้น ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่

1.2.1 ความสำเร็จในงานที่ทำ

1.2.2 การได้รับการยกย่องชมเชย

1.2.3 ความก้าวหน้า

1.2.4 ลักษณะของงาน

1.2.5 ความรับผิดชอบ

2. ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's General Theory of Human Motivation)

มาสโลว์ (Maslow, 1954:35-46) เป็นนักจิตวิทยาที่ได้นำเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์โดยนำเสนอแนวคิดที่ว่า การจูงใจของมนุษย์จะเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ลำดับขั้นตอนความต้องการนี้เรียกว่า "Hierarchy of need" ซึ่งสามารถจัดแบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1: ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งความต้องการดังกล่าวถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตอยู่ ซึ่งได้แก่ความต้องการทางด้านปัจจัยสี่ ดังนั้น เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ได้ของมนุษย์ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องไฝหาสิ่งเหล่านี้มาตอบสนองความต้องการของตนเองอยู่ตลอดเวลา หากมนุษย์ขาดสิ่งเหล่านี้ไป การตอบสนองให้กับความต้องการของร่างกายจะเป็นสิ่งจูงใจมนุษย์ได้

ขั้นที่ 2: ความต้องการด้านความปลอดภัย (Safety needs) จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ต้องการความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เช่น ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงในหน้าที่การงาน ความเป็นอิสระจากความกลัว เป็นอิสระจากการถูกบังคับขู่เข็ญจากผู้อื่น ซึ่งเป็นความต้องการ ที่ จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความต้องการประเภทนี้จะเริ่มขึ้นตั้งแต่วัยทารกจนกระทั่งวัยชรา

ขั้นที่ 3: ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (Social of status needs) เมื่อความต้องการในขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 ได้รับการตอบสนองแล้วมนุษย์จะมีความต้องการให้เป็นที่รักของผู้อื่น มีความต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น ต้องการเข้าร่วมที่จะเป็นสมาชิกขององค์กรต่าง ๆ และต้องการให้ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

ขั้นที่ 4: ความต้องการที่จะมีฐานะเด่นในสังคม (Esteem of status needs) เป็นความต้องการที่จะมีความมั่นใจในตนเองในด้านความสามารถ ต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่าเป็นที่ยกย่องจากผู้อื่น รวมถึงความต้องการมีฐานะเด่นในสังคม เป็นที่สรรเสริญ นับหน้าถือตาของบุคคลทั่วไปในสังคม

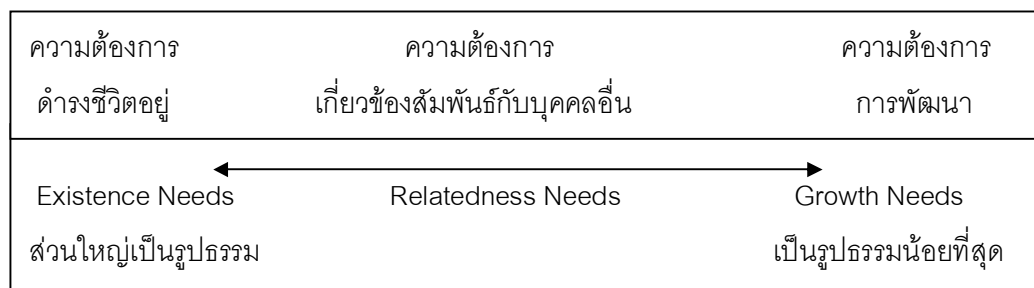
ขั้นที่ 5: ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพของตน (Self actualization needs self realization needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์เป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเอง ปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดเท่าที่จะมีความสามารถทำได้ เป็นกระบวนการที่มนุษย์ต้องการที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตนเอง ซึ่งเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งจะเป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากความต้องการทั้ง 4 ขั้นได้รับการตอบสนองแล้ว

แอดเลอร์ (ขนิษฐา วิเศษสาร และมุกดา ศรีรงค์. 2537:212 อ้างอิงจาก Adler.1930: unpagged) กล่าวว่า ทฤษฎี ERG เป็นทฤษฎีการจูงใจอีกทฤษฎีหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญกับความต้องการแอดเลอร์ เป็นผู้ตั้งทฤษฎีนี้ขึ้นมา โดย E มาจาก Existence R มาจาก Relatedness G มาจาก Growth เขาแบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 3 ประเภท คือ

1. ความต้องการเกี่ยวกับการดำรงชีวิต (Existence Needs) เป็นความต้องการทางวัตถุและสามารถตอบสนองให้เพียงพอได้ โดยปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น อาหาร น้ำ เงินเดือน รายได้อื่น ๆ นอกเหนือจากค่าจ้างและสภาพการทำงาน

2. ความต้องการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Relatedness Needs) เป็นความต้องการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น ๆ ที่สำคัญต่อตัวเขา ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา และเพื่อนฝูง

3. ความต้องการพัฒนา (Growth Needs) ความต้องการนี้เกี่ยวข้องกับความปรารถนาที่จะพัฒนาความเป็นตัวของตนเอง ความต้องการดังกล่าวจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาความสามารถความเฉลียวฉลาด ความมีอำนาจที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคลดังกล่าวประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการ EGR ของแอดเลอร์

ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์และแอดเลอร์ต่างกันที่ความมุ่งใจเพื่อตอบสนองความต้องการ มาสโลว์มีความเห็นว่า ถ้าความต้องการทางสังคมไม่ได้รับการตอบสนองเท่าไร ก็ยังมีความปรารถนา มากขึ้นเท่านั้น ส่วนแอดเลอร์กลับเห็นว่า ยิ่งความต้องการเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับผู้อื่นไม่ได้ รับการตอบสนองมากขึ้นเท่าไร บุคคลยิ่งหันกลับไปปรารถนาในความต้องการในการดำรงชีวิตทางวัตถุ มากขึ้นเช่นเดียวกับ ความต้องการพัฒนาถ้าไม่ได้รับการตอบสนองเพียงพอก็หันกลับไปปรารถนา ในความต้องการเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับผู้อื่นมากขึ้น นั่นคือ บุคคลจะปรารถนาในความต้องการเป็น รูปธรรมมากขึ้น ถ้าความต้องการที่เป็นนามธรรมไม่ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ

วรรณิ ลิมาอักษร (2543:128-136) ได้กล่าวถึงทฤษฎีแรงจูงใจของนักจิตวิทยาทั่วไปที่ได้ กล่าวถึง ได้แก่

1. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinctual theory)

มนุษย์มีสัญชาตญาณอะไรบ้าง และมีอยู่จำนวนเท่าใด ยังไม่มีข้อสรุปที่แน่นอน สำหรับฟรอยด์ (Sigmund Freud) บอกว่า มนุษย์มีสัญชาตญาณอยู่ 2 ชนิดคือ สัญชาตญาณชีวิต (Life instinct) กับสัญชาตญาณมรณะ (Death instinct) แมคดูแกล อธิบายว่า มนุษย์มีสัญชาตญาณ อยู่ 18 ชนิด เช่น สัญชาตญาณของการต่อสู้ สัญชาตญาณของการแสวงหา และสัญชาตญาณ การหลบหนี เป็นต้น

และจนถึงปัจจุบันนี้ก็ยังไม่คำอธิบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับสัญชาตญาณ และยังบอกไม่ได้ว่าทำไม พฤติกรรมพิเศษบางชนิดไม่ได้มีในทุกคน แต่อธิบายได้ว่าพฤติกรรมของมนุษย์ ส่วนใหญ่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งไม่สามารถใช้สัญชาตญาณอธิบายได้ อย่างไรก็ตามพอที่จะสรุป ลักษณะสำคัญของสัญชาตญาณมีดังนี้

1. สัญชาตญาณเกิดจากการกระตุ้นมาจากภายในร่างกาย
2. สัญชาตญาณมีพลังจูงใจในการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม พลังจูงใจที่เกิดจาก สัญชาตญาณนี้ เกิดจากการทำงานของระบบประสาทส่วนกลาง
3. สัญชาตญาณเกิดขึ้นโดยมีความมุ่งหมายเพื่อที่จะลดความเครียด และทำให้ มีความพึงพอใจเกิดขึ้น
4. สัญชาตญาณกระตุ้นให้มีการแสวงหาที่จะนำมาสนองความต้องการ

2. ทฤษฎีการลดแรงขับ (Drive reduction theory)

นักจิตวิทยาที่ไม่ยอมรับทฤษฎีสัญชาตญาณ ได้เสนอทฤษฎีแรงจูงใจขึ้นมาใหม่ มีชื่อว่าทฤษฎีลดแรงขับ ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับภาวะสมดุล (Homeostasis) มาก โดยอธิบายว่า ร่างกายของมนุษย์เปรียบได้กับเครื่องยนต์ ถ้าเครื่องยนต์อยู่ในสภาพดี มีน้ำมันเชื้อเพลิงและ มีน้ำมันหล่อลื่นก็จะสามารถทำงานได้ปกติ เช่นเดียวกับร่างกายของมนุษย์ จะทำงานได้ตามปกติ

ก็ต้องได้รับอาหาร น้ำ อากาศ การพักผ่อนเพียงพอ และต้องไม่มีอุบัติเหตุ หรือมีโรคภัยไข้เจ็บเกิดขึ้นกับร่างกายด้วย หรือร่างกายอยู่ในภาวะสมดุล เมื่อบุคคลที่ขาดสิ่งใดที่เป็นความต้องการจำเป็นของร่างกาย หรืออยู่ในสภาวะเสียสมดุลก็จะมีแรงขับ (Drive) ซึ่งเป็นลักษณะของความเครียดที่เกิดขึ้น และจำเป็นจะต้องลดแรงขับเพื่อขจัดความเครียดหมดไป แรงขับจึงมีพลังจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อแสวงหาสิ่งที่น่าสนใจของความต้องการและเพื่อการสร้างสมดุลให้กับร่างกาย เมื่อร่างกายได้รับการตอบสนองของความต้องการแล้ว แรงขับจะลด ความเครียดจนหมดไป

3. ทฤษฎีการตื่นตัว (Arousal theory)

ทฤษฎีนี้อธิบายว่า การตื่นตัวของคนเราจะเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา จากระดับที่ต่ำสุดหรือเฉื่อยชา ระดับปานกลาง ไปจนถึงระดับที่สุดหรือตื่นเต้น โดยมีสมองส่วนที่เรียกว่า Reticular activating system หรือ RES ทำหน้าที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวขึ้นมา ทั้งยังอธิบายอีกว่าการตื่นตัวในระดับกลางนั้นจะมีความเหมาะสมสำหรับการจูงใจในการเรียนรู้มากที่สุด จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องทราบวิธีการและเทคนิคต่าง ๆ เพื่อนำมากระตุ้นให้ผู้เรียนมีการตื่นตัวที่เหมาะสม อันจะทำให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพสูงสุด เทคนิคที่สำคัญในการกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวในการเรียนมีดังนี้

- การใช้สี สีที่สามารถนำมาใช้ในการกระตุ้น ให้เกิดการตื่นตัวมากที่สุด ได้แก่ แดง เช่น สีแดง สีร้อน หรือสีจุดขาด เป็นต้น

- การใช้เสียง เสียงที่นิยมนำมาใช้กระตุ้นให้มีการตื่นตัวจะมีได้ทั้งเสียงดัง เสียงค่อย เสียงสูง เสียงต่ำ สลับกันไป หากใช้เสียงที่มีระดับเดียวกันตลอดเวลา ก็จะมีผลต่อการกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวในระดับต่ำ

- การใช้สิ่งเร้าเคลื่อนไหวได้ เช่น ภาพยนตร์ หุ่นกระบอก จะกระตุ้นให้มีการตื่นตัวได้ดีกว่าการใช้ภาพนิ่ง

- การเปลี่ยนแปลงสิ่งเร้าในห้องเรียนบ่อย ๆ โดยการจoggleเก้าอี้และ การเปลี่ยนที่นั่ง ของผู้เรียน ไม่ให้ที่นั่งที่ใดที่หนึ่งเป็นประจำ การจัดป้ายสนเทศในด้านต่าง ๆ หรือการจัดมุมวิชาการในห้องเรียน ล้วนเป็นการกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวได้ดีทั้งสิ้น

- บุคลิกภาพของผู้สอน ได้แก่ การแต่งกายที่เหมาะสม น้ำเสียง การพูดที่ไพเราะชัดเจน ท่าทางที่กระฉับกระเฉงตลอดจนการกระตือรือร้นในการสอน สิ่งเหล่านี้จะจูงใจให้ผู้เรียนมีการตื่นตัวในการเรียนดีมาก

- การใช้ภาพสำหรับกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวในการเรียนนั้น ภาพที่เหมาะสม ได้แก่ ภาพที่มีความสลับซับซ้อน คลุมเครือ และภาพที่ขาดความเป็นอันเดียวกัน ภาพดังกล่าว จะทำทลายความสามารถของผู้เรียนได้ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง

4. ทฤษฎีเครื่องล่อ (Incentive theory)

ในปี ค.ศ.1950 นักจิตวิทยาเริ่มมีคำถามเกิดขึ้นในใจว่า การกระทำทุกอย่างของบุคคลเป็นไปตามทฤษฎีแรงขับเพียงอย่างเดียวหรือไม่ ทั้งนี้เพราะพบพฤติกรรมบางอย่างของบุคคลไม่ได้เกิดจากความพยายามที่จะลดแรงขับเท่านั้น แต่ยังมีสิ่งเร้าจากภายนอกร่างกายอีกมากมายที่เรียกว่า เครื่องล่อ หรือสิ่งล่อใจ หรือ Incentive ที่มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคลได้ดีพอ ๆ กับแรงขับ จึงอาจกล่าวได้ว่า การจูงใจเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของสิ่งแวดล้อม กับองค์ประกอบร่างกายของบุคคล

นอกจากนั้นยังพบอีกว่า การที่บุคคลพยายามลดความเครียดโดยการแสวงหาความสมดูลนั้น หาได้เป็นสิ่งที่ถูกต้องเสมอไป ทั้งนี้เพราะบางครั้งบุคคลพยายามเพิ่มความเครียดโดยการแสวงหา ความสมดูลนั้น หาเป็นสิ่งที่ถูกต้องเสมอไปไม่ ทั้งนี้เพราะบางครั้งบุคคลยังพยายามเพิ่มความเครียดให้กับตนเอง โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น เข้าร่วมการแข่งขันรถ ดูภาพยนตร์ประเภทฆาตกรรม การเล่นสกีลงจากภูเขาสูง ๆ หรือการเล่นกับของเล่นประเภทตีเด้ง หวาดเสียวในสวนสนุก เป็นต้น กิจกรรมที่กล่าวมานี้ล้วนเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความตื่นเต้น และมีความเครียดสูงทั้งสิ้น แสดงความตื่นเต้นสามารถใช้เป็นเครื่องล่อให้บุคคลทำกิจกรรมได้ แม้ว่าจะเป็นการเพิ่มความเครียดขึ้นมาก็ตาม อย่างไรก็ตามก็ยังมีแนวโน้มว่า ทั้งมนุษย์และสัตว์จะเข้าใกล้ หรือแสวงหาเครื่องล่อทำให้ตนเองมีความสุข มีความพึงพอใจ พยายามหลีกเลี่ยง หรือหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ทำให้ตนเองได้รับความเจ็บปวดทุกข์ หรือความไม่พึงพอใจ

เครื่องล่อเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะสามารถจูงใจในการเรียนให้กับผู้เรียนได้ดี ทั้งยังได้ผลดี ในระยะสั้นและระยะยาว ตลอดจนผู้เรียนสามารถทราบล่วงหน้าว่า เมื่อตนเองประสบกับความสำเร็จหรือได้รับความล้มเหลวทางการเรียน จะได้รับสิ่งใดเป็นผลตอบแทนบ้าง

5. ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy theory)

เอ็ดวาร์ด (Edwards) และแอทกินสัน (Atkinson) ได้พัฒนาทฤษฎีความคาดหวังขึ้นมาจากความเชื่อที่ว่า การที่บุคคลมีแรงจูงใจในการทำงานใด ๆ ให้สำเร็จ ขึ้นอยู่กับความคาดหวังต่อสิ่งล่อใจหรือรางวัลที่จะได้รับเป็นผลตอบแทน เป็นสำคัญ

นั่นคือ บุคคลจะมีแรงจูงใจในการเรียนหรือการทำงานเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ 2 ประการคือ ประการแรกเป็นการรับรู้หรือการประเมินตนเองว่า เมื่อเขาจะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะมีความเป็นไปได้หรือมีโอกาสประสบความสำเร็จในสิ่งที่ทำนั้นหรือไม่ มากน้อยเพียงใด และประการที่สองคือ ความมีคุณค่าของสิ่งล่อใจที่บุคคลได้รับเป็นสิ่งตอบแทนจากการทำงานนั้น ๆ เช่น ผู้เรียนที่พิจารณาว่า เมื่อตนเองมีความพยายามก็จะมีความเป็นไปได้ที่เขาจะได้รับ

ปริญญาเกียรตินิยมจากการเรียนสูง และเขาเป็นบุคคลที่เห็นคุณค่าของปริญญาเกียรตินิยมว่า มีความสำคัญสำหรับเขาสูงมาก ก็จะส่งผลให้เขาทุ่มเทกำลังความสามารถพยายามเรียนอย่างเต็มที่ หรือมีแรงจูงใจในการเรียนสูง ผลการเรียนออกมาดี แต่ว่าถ้าบุคคลใดเห็นคุณค่าของสิ่งล่อใจ แต่คิดว่า เป็นไปได้บ้าง หรือเป็นไปได้ที่เค้าจะทำงานสำเร็จ หรือบุคคลที่ใช้ความพยายามเพียงเล็กน้อย ก็สามารถทำงานได้สำเร็จ (มีความเป็นไปได้สูงมากที่จะทำงานสำเร็จ) ความสำเร็จที่ได้มาโดยง่าย จะทำให้บุคคลไม่เห็นคุณค่าของสิ่งล่อใจที่ได้เป็นผลตอบแทนสภาพการณ์ที่บุคคลรับรู้ความเป็นไปได้ ของความสำเร็จในการเรียน หรือการทำงานสูง หรือต่ำจนเกินไป จะเป็นอุปสรรคต่อการเกิดแรงจูงใจ เป็นอย่างมาก และยังทำให้บุคคลเกิดความท้อแท้หมดกำลังใจ หรือไม่ตั้งใจทำงานให้เต็มกำลัง ความสามารถ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจมีหลายทฤษฎีที่กล่าวมานี้สามารถสรุปได้ว่า มนุษย์ มีแรงจูงใจหรือความต้องการไม่สิ้นสุด โดยพื้นฐานตั้งอยู่ในปัจเจก แต่ภายหลังจากความต้องการ หลังปัจเจกแล้ว ก็จะมีแรงจูงใจหรือความต้องการในขั้นต่อไป คือ ความต้องการความรัก ความเป็นเจ้าของ อยากมีเพื่อนพ้องอยากมีชื่อเสียงเกียรติยศ อยากมีอำนาจบารมีเหนือคนอื่น และต้องการ รักษาความมีชื่อเสียงเกียรติยศความเด่นรวมทั้งความสำเร็จให้คงอยู่ตลอดไป

2. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจที่เข้าศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาองค์ประกอบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านสังคม ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ด้านการทำตาม ความต้องการของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง และผู้ศึกษาจะขอเสนอแนวคิด และหลักการ และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน

ชื่อเสียงของสถาบัน หมายถึง คุณภาพของ การจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อม ต่าง ๆ รวมถึงคุณภาพของครู-อาจารย์ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อ สามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้มาก และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา สามารถทำงานได้ตาม ความต้องการของหน่วยงานต่าง ๆ หรือสามารถประกอบอาชีพได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งในการที่จะ ดึงดูดให้นักศึกษาเข้ามาศึกษาต่อ เพราะสถาบันการศึกษาที่นักศึกษาเลือกที่จะจบนั้นเป็นสิ่งที่สามารถ เชิดหน้าชูตาให้กับนักศึกษาได้ เนื่องจากนักศึกษากำลังอยู่ในวัยที่ต้องการการยอมรับจากสังคม ถ้าสถาบันที่นักศึกษาเข้าไปศึกษานั้นได้รับการยอมรับ ก็ทำให้นักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจ ดังที่มี งานวิจัยกล่าวไว้ดังนี้ อังสนา สารเชวตร (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

ในการเลือกเรียนคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีพบว่า นักศึกษาที่มีความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษามากมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่เลือกเข้ามาเรียนในแต่ละสถาบันย่อมมีความเชื่อถือ มีความรู้สึกดี ทั้งในด้านชื่อเสียง ด้านคุณวุฒิของคณาจารย์ รวมถึงบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในสถาบัน และรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้เป็นนักศึกษาของสถาบันแห่งนั้น ซึ่งก่อให้เกิดความรักและความผูกพันต่อสถาบัน ที่เปรียบเสมือนองค์กรที่ตนเองดำรงอยู่ นอกจากนี้ ปิยะนุช ชันสาครกิตติ(2549:56)ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่านิสิตบัณฑิตศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาต้องการศึกษาในสถาบันที่มีคุณภาพ มีคณาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ ทำให้นิสิตได้รับความรู้และนำความรู้ที่ได้รับกลับไปพัฒนาตนเองได้

สรุปได้ว่า ชื่อเสียงของสถาบันเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะเลือกเรียน เนื่องจากความศรัทธาและเชื่อว่าถ้าได้รับการศึกษาจากสถาบันที่มีชื่อเสียงแล้ว เมื่อจบออกไปสามารถทำงานในองค์กรต่าง ๆ จะเกิดความภาคภูมิใจในสถาบันที่จบมา

2. ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ

ความถนัด หมายถึง สมรรถวิสัยและทิศทางแห่งความองงามของสมองหรือขีดระดับความสามารถขั้นสูงสุดของบุคคลที่เขาอาจมีได้ต่อการเรียนรู้ และการฝึกฝนในวิทยาการและทักษะต่าง ๆ ถ้าหากบุคคลได้รับการสอนการฝึกและประสบการณ์ที่เหมาะสมเขาก็จะประสบผลสำเร็จ ความถนัดเป็นพยากรณ์ความสำเร็จของผู้เรียน และเป็นความสามารถเฉพาะตัวบุคคลที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ดังเช่น พรสวรรค์ที่พระเจ้าประทานมาให้ บางคนถนัดคำนวณก็เรียนคณิตศาสตร์ได้เร็ว บางคนถนัดดนตรีก็เรียนดนตรีได้เร็ว แต่องค์ประกอบที่สำคัญของความถนัดคือความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียนเนื่องจากสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมาก ฉะนั้น ในการวัดความถนัดจึงไม่ได้วัดเฉพาะสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดเท่านั้น แต่จะเป็นการประมวลความรู้ ซึ่งสืบเนื่องมาจากสังคมประกิต เป็นผลทำให้แต่ละคนมีกระสวนชีวิตที่แตกต่างกัน ความถนัดจึงเป็นพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนโดยวัดจากความรู้เดิมของผู้เรียนที่ได้สะสมมา(สันติพงศ์ เจริญศรี.2543:36; อ้างอิงจาก Antasi.195;Bloom.1964 Bayley.1968:Unpaged)

อารี พันธุ์มณี (2544:78) กล่าวว่า ความถนัดทางการเรียนเป็นปัจจัยอันสำคัญยิ่งที่ช่วยชี้แนวทางของบุคคลในการที่จะเลือกเรียนวิชาหรืออาชีพที่ตนถนัดทำให้บุคคลได้ฝึกฝน และเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้ประสบความสำเร็จได้ดีกว่าการเคี่ยวเข็ญให้เรียนในทางที่ตนไม่ถนัด ฉะนั้น บุคคลจะมีความสุขและประสบความสำเร็จในชีวิตถ้าเขาได้เลือกประกอบอาชีพตามความสนใจ

ความถนัด และความสามารถของเขา เพราะความถนัด ความสนใจของบุคคลจะช่วยให้เกิดการพัฒนาทักษะในอาชีพ ความสนใจและความถนัดเป็นแรงจูงใจที่สำคัญและมีความสัมพันธ์อย่างมากต่อการเลือกอาชีพของคน ความสนใจของคนมีการเปลี่ยนแปลงไปตามวัย แต่เมื่ออายุเกิน 16 ปีขึ้นไป ความสนใจในการเลือกอาชีพเปลี่ยนแปลงน้อยมาก ดังนั้น พอจะกล่าวได้ว่า ความถนัด และความสนใจ เป็นอิทธิพลประการหนึ่งในการเลือกอาชีพ

ส่วนความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติ (Aptitude) ความชอบที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่บุคคลมีจิตใจผูกพันและจดจ่อ ทำให้บุคคลเอาใจใส่และการกระทำการจนบรรลุถึงความมุ่งหมายนั้น (สุชา จันทรเอม. 2539:74)

กู๊ด (Good.1973:311) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความสนใจ ความสนใจเป็นความรู้สึกชอบของคนเราที่แสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกนี้อาจจะมีช่วงขณะหนึ่งหรืออาจมีถาวรก็ได้ ขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นของบุคคลนั้นโดยมีอิทธิพลผลมาจากประสบการณ์ของตนเอง

จากความหมายของความสนใจที่กล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความสนใจ หมายถึง ความสามารถเฉพาะที่บุคคลกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ดีเป็นพิเศษตามธรรมชาติหรือผลรวมของลักษณะต่าง ๆ และสมรรถภาพที่ใช้เป็นรากฐานในการทำนายระดับความสัมฤทธิ์ผลแน่นอนของบุคคล ซึ่งตามปกติแล้วจะแสดงออกมาให้ทราบได้โดยการปฏิบัติหรือทดลองทำจริง สุชา จันทรเอม (2539:75) ได้กล่าวถึงอิทธิพลที่สร้างความสำเร็จไว้ว่า ผู้เรียนมีความสนใจเพิ่มขึ้นตามอายุ ผู้เรียนมีการพัฒนาการมากขึ้น ความสนใจก็เพิ่มมากขึ้น เช่นเดียวกัน ดังนั้น ความสนใจของผู้เรียนจึงขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

1. ความสามารถ ถ้าผู้เรียนไม่มีพัฒนาการทางร่างกายดีพอผู้เรียนก็จะยังไม่สนใจใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ถ้าผู้เรียนยังใช้เท้าไม่คล่อง เด็กก็ยังไม่สนใจการเล่นฟุตบอลจนกว่าผู้เรียนจะใช้เท้าคล่อง เป็นต้น

2. การศึกษา ผู้เรียนได้รับการศึกษาอบรมเพียงใดผู้เรียนก็จะสนใจทางนั้นธรรมชาติของผู้เรียนนั้นคืออยู่แล้ว ผู้สอนสามารถจะสร้างเด็กให้สนใจเรื่องใด ๆ ก็ได้ เช่น ผู้เรียนชอบวิชาประวัติศาสตร์ได้คะแนนดีก็สนใจในวิชาประวัติศาสตร์ เป็นต้น

3. ความถนัดตามธรรมชาติ ผู้เรียนจะมีความสนใจในสิ่งที่ตนมีความถนัดตามธรรมชาติ เช่น ถนัดวาดรูปภาพ ก็สนใจเรื่องเกี่ยวกับอุปกรณ์วาดรูปภาพ ดินสอสี สีน้ำ สีเทียน ฯลฯ เป็นต้น

4. บุคลิกภาพ บุคลิกภาพสามารถจะส่งเสริมความสนใจในการเล่นกีฬาที่ต้องใช้ร่างกาย ผู้เรียนที่ร่างกายไม่แข็งแรงก็สนใจกีฬาในร่ม เป็นต้น

5. ความคล่องแคล่ว ผู้เรียนมีความคล่องทางใดก็สนใจสิ่งนั้น ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วทางใช้เท้าก็มักสนใจการเล่นที่เกี่ยวกับการใช้เท้า เช่น วิ่งเร็ว วิ่งเก็บของและวิ่งไล่จับ เป็นต้น

6. ความแปลกประหลาดของสิ่งที่ได้พบเห็น เช่น ผู้เรียนที่ไม่เคยไปสวนสัตว์เมื่อครั้งแรก ๆ ก็สนใจสิ่งต่าง ๆ ที่ได้พบเห็นอย่างมาก

7. การเอาอย่างสิ่งใดที่คนในหมู่คณะนิยม หรือสนใจจะทำให้คนที่เข้าร่วมเกิดความสนใจตามไปด้วย เช่น ผู้เรียนส่วนมากเมื่อเห็น พ่อ แม่ ครู หรือเพื่อนชอบหรือสนใจสิ่งใดก็พลอยสนใจสิ่งใดก็พลอยสนใจหรือเอาใจใส่ตามไปด้วย

8. ความต้องการ เช่น เมื่อผู้เรียนอยากเป็นคนเรียนเก่งก็พยายามสนใจเรียนเพื่อให้ได้ที่ 1 เป็นต้น

เปรมชัย สโรบล(2542:65)ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่า ความถนัดและความสนใจเป็นเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับมาก และ พรเทพ ศรีทองอิน (2533:บทคัดย่อ)ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนวิชาเอกพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านความถนัดและความสนใจอยู่ในอันดับแรก ส่วน ระวีวรรณ ภัทรปรีชา (2524:117) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอก ได้แก่ ความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ

สรุปได้ว่า ความถนัดและความสนใจเป็นแรงจูงใจและมีแนวโน้ม เป็นผลในนักศึกษามีความสนใจในการเลือกเรียนสถาบันที่จะศึกษาต่อ เพราะการที่นักศึกษาจะศึกษาได้ดีนั้นต้องมีความชอบหรือความสนใจและความถนัดตามธรรมชาติมาประกอบ เพื่อความสำเร็จในการเรียนและการทำงานต่อไป

3. ด้านสังคม

สังคม หมายถึง การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะอย่างถาวรของมนุษย์ ในสังคมนั้นมีบุคคลแต่ละคนเป็นส่วนประกอบรวมตัวกันขึ้น บุคคลแต่ละคนนี้นับว่าเป็นหน่วยเล็กที่สุดที่ประกอบขึ้นเป็นสังคม เป็นหน่วยสุดท้ายที่แยกให้เล็กลงไปอีกไม่ได้แล้ว การมาอยู่รวมกันเป็นหมู่คณะกลุ่มก้อนและเป็นการอยู่รวมกันอย่างถาวรได้ก็จะต้องมีสิ่งที่เป็นตัวเชื่อมโยงที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น ทำให้มนุษย์อยู่รวมกันอย่างสงบ มีระเบียบเรียบร้อย กลายเป็นสังคม(ออนไลน์ วิชาการดอทคอม : 2551) และการที่จะอยู่ในสังคมเพื่อให้เป็นที่มีการยอมรับจากบุคคลอื่นนั้น จำเป็นต้องมีความสามารถและยอมช่วยเหลือผู้อื่นและเป็นที่ยกย่องให้เกิดความภาคภูมิใจและต้องมีแรงจูงใจดังที่มีงานวิจัยและนักวิชาการกล่าวไว้ดังนี้

แรงจูงใจในทางสังคมโดยเหตุที่มนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น เพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้นมิใช่เพื่อมิตรภาพเสมอไป มีบุคคลเป็นจำนวนมากที่ติดต่อสัมพันธ์กันเพราะต้องการให้บุคคลอื่นยอมรับและศรัทธาเชื่อถือ (ถวิล เกื้อกุลวงศ์ 2528 : 18 -19)

ฮิลการ์ด(ซูซีฟ อ่อนโคสูง. 252:14 ;อ้างอิงจาก Hillgard.1962) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจด้านสังคมดังนี้ แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการทางสังคม (Social Need) มนุษย์มีการเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ได้แก่ ความต้องการความรัก (Need for Affection) ความต้องการตำแหน่งทางสังคม (Need for Social Status) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮัสมา บุญชัยยะ(2551:135) ที่ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชานันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกล่าวว่าด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตต้องการเป็นที่ยอมรับแก่นักเรียนรอบข้างและได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม ต้องการยกระดับทางสังคมให้สูงขึ้น ซึ่งจะเพิ่มความมั่นใจในสังคม ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือความรู้ในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสังคม ส่งผลทำให้สามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้เป็นอย่างดีและสอดคล้องกับงานวิจัยของสว่างจิตร์ พัชรณิปกรณ์ (254:48) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการยอมรับทางสังคมอยู่ในระดับมาก

สรุปได้ว่า ด้านสังคมเป็นส่วนหนึ่งของแรงจูงใจและมีแนวโน้ม เป็นผลให้นักศึกษามีความสนใจในการเลือกเรียนสถาบันที่จะศึกษาต่อได้ เพราะเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพที่น่าเชื่อถือเสียมาสู่วงศ์ตระกูลได้ ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม

4. ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

การทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ได้แก่ บิดา มารดา เพื่อนสนิท ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ บุคคลที่ชื่นชอบหรือนับถือส่วนตัว ทฤษฎีของฮอปปก(ระเบียบ อรรถ.2537:199;อ้างอิงจาก Robbert Hoppock:unpaged) ได้สรุปองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุในการเลือกอาชีพของบุคคลด้านต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในการเลือกอาชีพของผู้เรียน โดยทั่วไปผู้เรียนจะได้รับอิทธิพลในการเลือกอาชีพจากบุคคลใกล้ชิด เช่น พ่อแม่ ครู เพื่อน ญาติพี่น้อง ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคล และสอดคล้องกับ วัชรีย์ ทรัพย์มี (2539:43) ที่ว่าการเลือกอาชีพของบุคคลจะใช้วิจารณ์ญาณในการตัดสินใจโดยการวิเคราะห์ตนเองและวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน ซึ่งเป็นการศึกษาลักษณะและองค์ประกอบของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพในด้านใดด้านหนึ่ง ซึ่งใน

ที่นี้บุคคลที่จะเลือกอาชีพหรือเลือกศึกษาต่อตามเพื่อนสนิทของตนในการเข้าศึกษาต่อเพราะเมื่อพิจารณาและวิเคราะห์ด้วยตัวเองแล้วสามารถจะกระทำตามแบบเพื่อนได้ จึงเลือกเข้าศึกษาต่อตามเพื่อน ในการเลือกอาชีพก็เช่นเดียวกันนักศึกษาจะต้องคำนึงถึงแรงจูงใจทั้งหลายที่สำคัญ ได้แก่ ครอบครัวต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่งความปรารถนาของพ่อแม่และความชื่นชมของญาติพี่น้อง และเพื่อนซึ่งประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพทำให้เกิดความต้องการอยากเลียนแบบบุคคลเหล่านั้น พ่อแม่บางคนอยากให้ลูกเลือกอาชีพตามที่ตนเองปรารถนา โดยมีได้พิจารณาถึงความถนัด ความสนใจของลูกแต่ประการใด ทั้งนี้เพราะพ่อแม่ต้องการให้ลูกมีความก้าวหน้าทางด้านอาชีพมากกว่าตนเอง ดังนั้น ลูกจึงต้องเลือกอาชีพตามความต้องการของพ่อแม่ ดังที่มีงานวิจัยกล่าวไว้ดังนี้

รำไพ แสงเรือง และผสม จันทร์เทพย์ (2533:ม.ป.ป.) ได้ศึกษาเจตคติที่มีต่ออาชีพครู ของนักศึกษาโครงการครูทายาทในวิทยาลัยครูทั่วประเทศ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักศึกษาครู ทายาทในวิทยาลัยครูทั่วประเทศ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักศึกษาในวิทยาลัยครู 26 แห่ง ในปี การศึกษา 2530 และ 2531 จำนวน 913 คน พบว่านักศึกษาโครงการครูทายาท ในวิทยาลัยครูทั่วประเทศ มีเจตคติต่อวิชาชีพครูในระดับสูง โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ได้เลือกเข้าเรียนครูด้วยตนเอง และ รองลงมาผู้ที่ได้นแนะนำให้นักศึกษาเลือกเรียนครู คือ บิดามารดา ครู ญาติ และเพื่อน

ส่วน สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540:78) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณลักษณะที่ส่วนตัว ด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการ และ ด้านคุณลักษณะของสถาบัน เป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับมาก นักศึกษาที่เรียนวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจด้านคุณลักษณะส่วนตัวและด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน

นอกจากนี้แจ๊คสัน (วัลนิภา พัดเปีย. 2539:31;อ้างอิงจาก Jackson:233 A) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกวิชาชีพครูของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอครอน โดยศึกษาแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) และแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) จำแนกตามเพศ อายุ เกรดเฉลี่ย ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และเกรดเฉลี่ยเมื่อเรียนที่มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ประมาณ 721 คนที่กำลังเรียนวิชาชีพครู พบว่า สามอันดับแรกของแรงจูงใจในการเลือกวิชาชีพครู เป็นแรงจูงใจภายนอก และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกวิชาชีพครู ได้แก่ ครูที่เคยสอนเมื่อเรียนชั้นประถมและมัธยม นอกจากนี้แรงจูงใจในการเลือกอาชีพครูมาจากประสบการณ์ฝึกสอนในโรงเรียน และอัมพร ณ สงขลา (2539:79) ได้ศึกษาเหตุผลจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา

ปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พบว่า นักศึกษาปริญญาโททั้งหญิงและชายมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน

สรุปได้ว่า แรงจูงใจด้านทำความเข้าใจความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนหรือเลือกอาชีพ เพราะบุคคลจะเลือกเรียนตามคำแนะนำของบิดามารดา ครู อาจารย์ หรือเลือกตามเพื่อนสนิท เป็นต้น

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการศึกษาของแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ด้านสังคม และด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

3. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษา

เพศ

เพศ หมายถึง ลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่แสดงถึงความเป็นชายหรือความเป็นหญิง ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้จากการสังเกตบุคคลรอบ ๆ ข้าง รวมทั้งการอบรมสั่งสอนโดยตรงของพ่อแม่และตัวแทนต่าง ๆ ในสังคมตั้งแต่วัยเด็ก ท้ายสุดบุคคลจึงมีเอกลักษณ์บทบาททางเพศ (Sex role identity) ที่เหมาะสมเป็นของตนเอง และเป็นที่ยอมรับจากคนในสังคม โดยที่จะแสดงออกทั้งลักษณะความเป็นเพศหญิงและความเป็นเพศชายกลายเป็นลักษณะร่วมกันดังที่ กันยา สุวรรณแสง (2533 : 161) กล่าวว่า ความแตกต่างกันในเรื่องเพศเป็นสาเหตุให้คนเราแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ ทักษะ เจตคติ ความสนใจ และการแสดงพฤติกรรม และจากการค้นคว้าปรากฏว่า เพศหญิงหรือเพศชาย สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ทัดเทียมกัน แต่ชายและหญิงจะมีเจตคติและความสนใจที่ต่างกัน สำหรับรุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543:112) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยา พบว่า เพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยา การศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากส่วนใหญ่ ผู้หญิงมาเรียนจิตวิทยา การศึกษามากกว่าผู้ชาย ต้องการรู้ทางด้านจิตวิทยาเพื่อสามารถนำไปใช้กับการทำงานและชีวิตประจำวันได้ ทำให้เพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยา การศึกษา ส่วนอัมพร ณ สงขลา (2539:79) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พบว่า นักศึกษาปริญญาโททั้งหญิงและชายมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน

สรุปได้ว่า เพศมีผลในการเลือกเข้าศึกษาต่อ ซึ่งเหตุผลของเพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่าง แต่เพศหญิงหรือเพศชายจะสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ทัดเทียมกัน เหตุผล

ของการตัดสินใจนั้นก็จะมีความแตกต่างกัน เพศจึงเป็นตัวแปรหนึ่งในการตัดสินใจเลือกเข้าเรียนต่อในภาควิชาทางศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียนการสอน และมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

เดโช สนวนานท์(2521:3-4)ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement) หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายาม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการหรือระดับของความสำเร็จที่ได้รับในแต่ละด้านโดยเฉพาะหรือโดยทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับ

ไพศาล หวังพานิช(2540:137)กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์ของการเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรม หรือเกิดจากการสอน และ อัจฉรา สุชารมณีและอรพินทร์ ชูชม (2530:3) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียน ซึ่งมีงานวิจัยกล่าวไว้ดังนี้ที่ เปรมชัย สโรบล(2542:65)ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่า นักเรียนนายร้อยที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า แต่ละด้านโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน และ รุ่งโสฬส สิทธิเวทย์ (2543:74) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับการปฏิบัติตนอย่างมีพรหมวิหารสี่ของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการปฏิบัติตนอย่างพรหมวิหารสี่ พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลาง ปฏิบัติตนอย่างพรหมวิหารสี่ด้านรวมสูงกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลในการที่จะเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากการเรียนรู้อวิชานั้น ๆ แล้ว โดยพิจารณาได้จากคะแนนสอบ ว่าได้ปริมาณมากน้อยเพียงใด แล้วจึงตัดสินใจในการเลือกเรียน

อาชีพของบิดา มารดา/ผู้ปกครอง

อาชีพ หมายถึง การทำมาหากินจากการทำงาน หรือกิจกรรมใดๆ ที่ก่อให้เกิดผลผลิตและรายได้ เป็นงานที่สุจริต ไม่ผิดศีลธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม การมีอาชีพ เป็นสิ่งสำคัญในวิถีชีวิตและการดำรงชีพของคน อาชีพจึงมีความสำคัญต่อตนเองและครอบครัว ตลาดแรงงาน ผู้บริโภคและผู้รับบริการ ตลอดจนส่งผลต่อเศรษฐกิจของประเทศชาติ

ประเภทของอาชีพสามารถจัดแบ่งได้หลายประเภท ดังนี้

1. แบ่งตามลักษณะของอาชีพ ได้แก่

- 1.1 อาชีพอิสระ หมายถึง อาชีพที่ผู้ประกอบการเป็นเจ้าของกิจการ ได้แก่
 - อาชีพผู้ผลิต เป็นการสร้างผลผลิตขึ้นจำหน่ายเอง เช่น การเกษตร อาหาร ฯลฯ
 - อาชีพผู้บริการ คือ อาชีพที่อำนวยความสะดวกสบาย หรือสร้างความบันเทิง
- 1.2 อาชีพรับจ้าง หมายถึง อาชีพที่ผู้ประกอบการไม่ได้เป็นเจ้าของกิจการ

2. แบ่งตามลักษณะของรายได้ และความมั่นคงในอาชีพ ได้แก่

- 2.1 อาชีพหลัก เป็นอาชีพที่ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการประกอบการ
- 2.2 อาชีพรองหรืออาชีพเสริม เป็นอาชีพที่ใช้เวลาส่วนนอกเวลางานปกติของอาชีพหลัก

(thaidresearch.2552: ออนไลน์.)

เอกพจน์ สมุทธานนท์ (2537:26) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมอันดับแรกและสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลในการสร้างแรงจูงใจและค่านิยมให้เด็ก ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นหน่วยแรกที่อบรมสั่งสอนพฤติกรรมสังคมให้เด็กตั้งแต่เกิด ถึงแม้จะเติบโตขึ้นก็ยังได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองเป็นประจำ ดังนั้น ครอบครัวจึงมีผลต่อการเลือกอาชีพของบุคคล โดยลูกบางคนจะเลือกเรียนตามอาชีพบิดามารดา เปรมชัย สโรบล (2542:70) ได้ศึกษาเหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่า นักเรียนเตรียมทหารที่บิดามารดา รับราชการทหาร ตำรวจ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านสังคม ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเอง และด้านทำตามความต้องการของคนอื่นระดับมาก

สรุปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจหรือแรงจูงใจที่จะเลือกเข้าเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ เพราะอาชีพของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อความสนใจของตัวนักศึกษาเอง โดยนักศึกษาเองไม่รู้ตัว และทำให้รู้สึกชื่นชอบ ค้นเคย เนื่องจากนักศึกษาได้รับการปลูกฝังมาเป็นเวลานาน

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง ฐานะความเป็นอยู่ทางสังคมโดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ (พจมาศ กาญจนสุนทร. 2547 : 8) 1) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวระดับสูง คือ ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนสูงกว่า 50,000 บาทขึ้นไป 2) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวระดับกลาง คือ ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 20,000 – 50,000 บาท และ 3) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวระดับกลาง คือ ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท

เครช (อรุณศรี อักษรศรี. 2544:53;อ้างอิงจาก Krech. 1962 : 182) กล่าวว่า รายได้ของบิดามารดามีความสัมพันธ์สูงกับการเลือกอาชีพของบุตร บุตรมีแนวโน้มที่จะคาดหวังให้ตนเองมีแบบ

ฉบับการดำเนินชีวิตให้เหมือนกับบิดามารดาของตน รายได้ของครอบครัวเป็นตัวประกอบสำคัญในการคาดหวังของผู้เรียนที่มีผลต่อโอกาสที่จะเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับรายได้ของครอบครัวเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงได้เปรียบอย่างมาก เนื่องจากได้รับการสนับสนุนทางการเงินในการศึกษาเล่าเรียน และเมื่อเริ่มต้นประกอบอาชีพบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจระดับกลาง มีแนวโน้มที่จะเสียสละเพื่อสนับสนุนทางการเงินเพื่อการศึกษาเล่าเรียนของบุตรของเขา บิดามารดาที่มีรายได้มากต้องการที่จะสนับสนุนในการให้การศึกษา แก่บุตรของตนสูงขึ้นรวมทั้งการเตรียมพร้อมในเรื่องอาชีพด้วย ส่วน เบญจา จิตรภัทรวิมล (2517:122) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของบิดามารดากับการประกอบอาชีพของบุตร พบว่ารายได้ของบิดามารดาเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการเลือกประกอบอาชีพของบุตร จากผลการศึกษาเรื่องความมุ่งปรารถนาทางอาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีอิทธิพลต่อความมุ่งปรารถนาทางอาชีพของนักศึกษาผู้ที่บิดามารดามีรายได้น้อย และประกอบอาชีพรับราชการมักสนใจในอาชีพอื่นที่ไม่ใช่ราชการมากกว่าผู้ที่บิดามารดามีรายได้น้อย ซึ่งมักจะสนใจประกอบอาชีพรับราชการมากกว่า

สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าเลือกสถาบันเรียนต่อ เพราะฐานะของผู้ปกครองทำให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจ และถ้าผู้ปกครองไม่สนับสนุนในสิ่งที่ผู้เรียนอยากเรียนหรือไม่มีทุนทรัพย์เพียงพอ ก็ส่งผลต่อแรงจูงใจ ในการเข้าศึกษาในสถาบันที่ตนต้องการก็ได้

4. ความเป็นมาและการจัดการเรียนการสอนของภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ความเป็นมา (รายงานการประเมินตนเองคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์. 2547-2548:120-122)

ในเริ่มแรกภาควิชานาฏศิลป์และดุริยางค์ศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร ขอสมทบในคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา โดยมีสำนักงานเลขาธิการคณะใช้อุปกรณ์ บุคลากรอาคารสถานที่ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ถนนราชินี เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2531 วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ต่อมาปีการศึกษา 2535 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้เปิดการเรียนการสอนเพิ่มอีกหนึ่งวิชา คือ ภาควิชาดุริยางค์ในสังกัดคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ โดยจัดการเรียนการสอนในลำดับแรก ณ อาคารของคณะบริหารธุรกิจ ถนนวิภาวดีรังสิต เขตห้วยขวาง

กรุงเทพมหานคร และย้ายมาทำการสอน ณ อาคารคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ในปีการศึกษา 2540 เมื่อวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร ขอถอนการสมทบกับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในปีการศึกษา 2542 คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ จึงดำเนินการเรียนการสอน ณ ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลใน 2 ภาควิชาคือ ภาควิชานาฏศิลป์และดุริยางค์ศึกษา และภาควิชาดุริยางค์เป็นต้นมา ต่อมาในปีการศึกษา 2550 มีจำนวนนักศึกษาในคณะลดจำนวนลง คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ จึงเข้ามาสมทบกับคณะศิลปกรรมศาสตร์ภายในภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ ภายในปีที่กล่าวมาข้างต้นนี้

ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์มีหน้าที่ผลิตบัณฑิตทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไทยและสากลที่มีความชำนาญด้านการปฏิบัติ มีคุณภาพ คุณธรรม ได้มาตรฐานความเป็นสากล ตลอดจนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย และดำเนินการทางด้านอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปะทางด้านนาฏศิลป์และดนตรี คณะนาฏดุริยางคศิลป์ มี 3 ภาควิชา ภาควิชานาฏศิลป์ ภาควิชาดุริยางค์ ภาควิชาคีตศิลป์การจัดการศึกษาของภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์

การจัดการเรียนการสอน (รจนา สุนทรานนท์. สัมภาษณ์ : 2552)

ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต และศิลปบัณฑิตโดยรับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้ ภาควิชาได้จัดการเรียนการสอนโดยเน้นให้นักศึกษามีทักษะในการปฏิบัติงานจริง ในโรงเรียนที่อาจารย์จัดให้ และสามารถแก้ปัญหาได้

อาจารย์มีคุณวุฒิทางวิชาชีพระดับปริญญาโทเป็นขั้นต่ำในแต่ละสาขาวิชา มีตำแหน่งทางวิชาการระดับ ผศ. ร้อยละ 11.76 ภาควิชามีรูปแบบการพัฒนาอาจารย์ด้วยการศึกษาต่อปริญญาเอก 2 คน ปริญญาโททุกคน อาจารย์ทุกคนผ่านการอบรมด้านวิชาการ ประชุมสัมมนา เฉลี่ยอย่างน้อย 1 ครั้งต่อคนต่อปี นอกจากนี้อาจารย์ทุกคนสอนตรงตามวุฒิที่จบและใช้เทคโนโลยีประกอบการสอนรวมทั้งสอนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงและวัดประเมินผลในสภาพจริง

ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์อยู่ในความควบคุมของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ดังนั้นจึงมีความพร้อมด้านปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนการสอน ประกอบด้วยอาคารห้องเรียน, ห้องปฏิบัติการ, โรงอาหาร, สนามกีฬา ศูนย์วิทยบริการ ห้องสมุดและอื่น ๆ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์มีระบบการจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์ตามระเบียบสำนักนายกฯ และระบบการจัดสรรให้กับวิชาเอกต่าง ๆ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างพอเพียง มีระบบบริหารจัดการในด้านดูแลบำรุงรักษาที่เป็นระบบ นอกจากนี้ยังมีระบบทะเบียนและวัดผลที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศบริการนักศึกษาและอาจารย์ด้วยความถูกต้องรวดเร็ว

- หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต หลักสูตร 5 ปี

- หลักสูตรศิลปบัณฑิต หลักสูตร 5 ปี

สาขาวิชาเอกที่เปิดสอน

- วิชาเอกนาฏศิลป์ (ไทย-สากล)

- วิชาเอกดุริยางค์ไทย (ไทย-สากล)

- วิชาเอกคีตศิลป์ (ไทย-สากล)

อาจารย์ผู้สอนรวมทั้งสิ้น 67 คน ดังนี้ อาจารย์ผู้สอน 17 คน อาจารย์จ้างสอนรายเดือน 16 คน อาจารย์จ้างสอนรายชั่วโมง 34 คน

วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์

- วิสัยทัศน์ (Vision) ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ มุ่งมั่นเป็นผู้นำในการจัดการศึกษาด้านศิลปะวิชาชีพ และพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพสูงส่งสังคม บนพื้นฐานเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถสำหรับการแข่งขันในการพัฒนาเศรษฐกิจและมีคุณภาพชีวิตที่ดีของสังคม

- พันธกิจ (Mission)

1. จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และขับร้อง บนพื้นฐานเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ คุณธรรม และมีความพร้อมที่จะประกอบอาชีพ

2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม บนพื้นฐานของเทคโนโลยีสู่กระบวนการผลิต และการให้บริการที่ดี สามารถถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่ม

3. การให้บริการงานวิชาการและงานวิชาชีพที่มีแนวคิดสร้างสรรค์ เพื่อการสร้างอาชีพอิสระและพัฒนาอาชีพสู่การแข่งขัน

4. ฟื้นฟู อนุรักษ์ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และรักษาสิ่งแวดล้อม

- เป้าหมาย (Goal)

1. ภาควิชานาฏศิลป์และดุริยางค์ เป็นสถานศึกษาด้านศิลปะวิชาชีพ โดยการบูรณาการกับเทคโนโลยี ให้เป็นที่พึ่งของบุคคลทั่วไป สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

2. ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม มีวุฒิภาวะทางสังคมที่ดี สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมืออาชีพ

3. บริการงานด้านศิลปะวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพและแข่งขันได้

4. จัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมไทย เผยแพร่สู่สังคมในประเทศและต่างประเทศ

- กลยุทธ์ (Strategy)

1. พัฒนานักศึกษาด้านวิชาชีพครูและวิชาชีพศิลปะในสัดส่วน 50 : 50
ในปีการศึกษา 2553

2. ผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำ และศึกษาต่อไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
4. พัฒนาคณาจารย์ในสัดส่วนปริญญาตรี : โท : เอก เท่ากับ 10 : 70 : 20 ในปี 2553
5. บุคลากรทุกคนได้รับการฝึกอบรมเฉพาะด้านไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง/คน/ปี
6. พัฒนาการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี และห้องปฏิบัติการเฉพาะทางให้ก้าวหน้าต่อการพัฒนาประเทศ

การบริการวิชาการ

1. ดำเนินการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น ภาคฤดูร้อน แก่บุคคลทั่วไป
 2. ส่งบทความด้านศิลปวัฒนธรรมเผยแพร่ในหนังสือวารสารของมหาวิทยาลัย และส่งบทความออกอากาศ ประกอบการบรรเลงทางสถานีวิทยุของมหาวิทยาลัย
 3. จัดนิทรรศการ การแสดงทางด้านนาฏศิลป์และดนตรี ตลอดปี
 4. จัดการแสดงตามที่หน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
- งานวิจัย
โครงการวิจัยด้านวัฒนธรรมไทย	โครงการวิจัยด้านนาฏศิลป์ไทย
โครงการวิจัยด้านดนตรีไทย	โครงการวิจัยด้านดนตรีสากล
โครงการวิจัยด้านดนตรี-นาฏศิลป์พื้นบ้านสู่ชุมชน	
- งานด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม
- จัดกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา
 - ฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรมนักศึกษา
 - จัดกิจกรรมสืบสาน ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมไทย
 - โครงการอนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมประจำชาติ
 - โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การจัดการเรียนการสอนของภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์มี 9 องค์ประกอบดังนี้(รจนา
สุนทรานนท์. สัมภาษณ์ : 2552)

กิจกรรมพัฒนานักศึกษา

ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ได้สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาครบทั้งสี่ด้าน
คือ ด้านสติปัญญา ได้แก่ การจัดนิทรรศการทางวิชาการ ด้านร่างกาย ได้แก่ กีฬาบวมน้ำเงิน ด้านจิตใจ
ได้แก่ ค่ายพุทธธรรม และด้านสังคม ได้แก่ การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย และได้จัดให้มีระบบ
อาจารย์ที่ปรึกษาทางด้านกรเรียน ด้านการจัดกิจกรรม และด้านแนะแนวเพื่อการศึกษาต่อหรือ
แนะแนวเกี่ยวกับอาชีพตามสาขาวิชา

การวิจัย สิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม

ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ได้สนับสนุนให้คณาจารย์ทำงานวิจัยอย่างน้อยปีละ 1 เรื่อง
โดยปีการศึกษา 2551 ทำวิจัยเรื่อง ดนตรีไทยเพื่อการพัฒนาสุขภาพและทักษะกระบวนการสอนวิชา
นาฏศิลป์และดุริยางค์ไทยสอดคล้องตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตจะต้องเขียนศิลปนิพนธ์ และสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ด้านดนตรีและ
นาฏศิลป์

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ในสถาบันอุดมศึกษา จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจของบุคคล มี 4 ด้าน คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน
ด้านสังคม ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ และด้านการทำความต้องการของบุคคล
ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การจัดการศึกษาเพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคมได้
จะต้องมีการให้ความสำคัญกับแรงจูงใจดังกล่าว ตลอดจนการพิจารณาคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา
เพื่อให้ได้บุคคลที่ตรงตามเป้าหมาย ของการจัดการศึกษาของสถาบันต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี ภาควิชาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 640 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี ภาควิชาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 90 เป็นจำนวน 576 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) 2 มิติ โดยใช้กลุ่มสาขาวิชาและเพศเป็นระดับชั้น (Strata)

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. สาขาวิชานาฏดุริยางคศิลป์ (ไทย-สากล)	26	278	304	24	248	272
2. สาขาวิชาดุริยางค์ (ไทย-สากล)	162	91	253	146	83	229
3. สาขาวิชาคีตศิลป์ (ไทย-สากล)	29	54	83	26	49	75
รวม	217	423	640	196	380	576

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดัดแปลงและปรับปรุงเครื่องมือตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
2. กำหนดนิยามปฏิบัติการ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเขียนนิยามตามลักษณะที่ต้องการวัด
3. สร้างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าเรียนต่อ จำนวน 55 ข้อ ด้านสถาบัน จำนวน 14 ข้อ ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ จำนวน 14 ข้อ ด้านสังคม จำนวน 14 ข้อ ด้านการทำความเข้าใจความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน 13 ข้อ โดยให้ครอบคลุมตามโครงสร้างของนิยามปฏิบัติการ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนของภาษา เพื่อให้ข้อความมีความเที่ยงตรงเหมาะสมและครอบคลุมเนื้อหาสาระ มีความเหมาะสมที่จะวัดกับกลุ่มตัวอย่าง
5. นำแบบสอบถามเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) นำความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคัดเลือกข้อคำถาม ที่มีค่าดัชนี (IOC) เท่ากับหรือมากกว่า .50 และได้ข้อคำถาม จำนวน 48 ข้อ ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง .67 – 1.00
6. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างงานวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item-Total Correlation Coefficient) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 48 ข้อ แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.75 โดยด้านชื่อเสียงของสถาบันจำนวน 14 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.47 ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพจำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.42 ด้านสังคมจำนวน 14 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.27 ถึง 0.75 และด้านการทำความเข้าใจความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.60
7. วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามแบบของครอนบาค (Cronbach, 1970:160) ซึ่งแบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่น 0.90

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาคศึกษานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สาขาวิชาเอก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาคศึกษานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ด้านสังคม ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง การกำหนดการให้คะแนนจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง	มีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับมากที่สุด
คะแนน 4 หมายถึง	มีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับมาก
คะแนน 3 หมายถึง	มีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับปานกลาง
คะแนน 2 หมายถึง	มีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับน้อย
คะแนน 1 หมายถึง	มีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์จาก อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อขออนุญาตให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับ

2. จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง และนำไปดำเนินการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง ระหว่างเดือนธันวาคม – กุมภาพันธ์ 2552

3. นำแบบสอบถามกลับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยแบบสอบถามที่แจกมีจำนวน 576 ฉบับ แบบสอบถามที่ได้รับคืน และมีความสมบูรณ์ จำนวน 549 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.31 ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนแบบสอบถามที่แจกและรับคืนสมบูรณ์ จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	แบบสอบถามที่แจก	แบบสอบถามที่ได้รับคืน	ร้อยละ
นาฏศิลป์ (ไทย – สากล)	286	274	95.8
ดุริยางค์ (ไทย – สากล)	193	185	95.8
คีตศิลป์ (ไทย – สากล)	94	90	95.7
รวม	576	549	95.31

การตัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว โดยวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัย ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน ทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ตามความมุ่งหมายของการวิจัย ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ใช้การทดสอบที (t-test) สำหรับการจำแนกตาม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)

1.1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.2 สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1.2.1 หาความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Index Of Congruence : IOC)

1.2.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง

คะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation)

1.2.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach.1970:161)

1.3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

1.3.1 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ผู้วิจัยใช้วิเคราะห์ด้วยการทดสอบที (t-test)

1.3.2 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยการวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ด้านสังคม ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ด้านสังคม ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การแปลความหมายเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	แทน	ผลบวกของค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน โดยการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ใช้การทดสอบที (t-test) สำหรับการจำแนกตาม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย เป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรเพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตัวแปรอิสระ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 เพศชาย	163	29.7
1.2 เพศหญิง	386	70.3
รวม	549	100.0
2. สาขาวิชา		
2.1 นาฏศิลป์ (ไทย – สากล)	274	49.9
2.2 ดุริยางค์ (ไทย – สากล)	185	33.7
2.3 คีตศิลป์ (ไทย – สากล)	90	16.4
รวม	549	100.0

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
3.1 สูง	145	26.4
3.2 ปานกลาง	393	71.6
3.3 ต่ำ	11	2.0
รวม	549	100.0
4. อาชีพของผู้ปกครอง		
4.1 รับราชการ	230	41.9
4.2 เกษตรกร	41	7.5
4.3 ธุรกิจส่วนตัว	246	44.8
4.4 พนักงานบริษัทเอกชน	32	5.8
รวม	549	100.0
5. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว		
2.1 สูง	100	18.2
2.2 ปานกลาง	229	41.7
2.3 ต่ำ	220	40.1
รวม	549	100.0

จากตาราง 3 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมด 549 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 70.3) นอกนั้นเป็นเพศชาย (ร้อยละ 29.7) จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ (ไทย - สากล) มีมากที่สุด (ร้อยละ 49.9) รองลงมา คือ นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ (ไทย - สากล) และ สาขาวิชาคีตศิลป์ (ไทย - สากล) (ร้อยละ 33.7 ร้อยละ 16.4 ตามลำดับ) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (ร้อยละ 71.6) จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีมากที่สุด (ร้อยละ 44.8) และเมื่อจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีฐานะปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 41.7)

ตอนที่ 2 การศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน โดยการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังแสดงในตาราง 4 - 13

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน นักศึกษา (n = 549)

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D	ระดับแรงจูงใจ
1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	3.98	0.29	มาก
2. ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ	3.98	0.37	มาก
3. ด้านสังคม	3.89	0.46	มาก
4. ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.45	0.60	มาก
รวม	3.82	0.33	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมว่ามีแรงจูงใจในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีแรงจูงใจในระดับมากเช่นกัน

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อ
ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ด้านชื่อเสียงของสถาบันเป็นรายชื่อ นักศึกษา (n=549)

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	\bar{X}	S.D	ระดับแรงจูงใจ
1. มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงในการผลิตบัณฑิต ด้านดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์	4.13	0.62	มาก
2. มหาวิทยาลัยได้รับการยอมรับว่าบัณฑิตหรือ ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถ ด้านดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์เป็นอย่างดี	4.47	0.50	มาก
3. หลักสูตรของภาควิชามีความเหมาะสมกับ ความต้องการของสังคม	4.60	0.49	มากที่สุด
4. คณาจารย์มีวุฒิการศึกษาตรงตามหลักสูตร วิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์	4.37	0.48	มาก
5. คณาจารย์มีวุฒิการศึกษาตรงตามหลักสูตร วิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์	4.26	0.63	มาก
6. มหาวิทยาลัยมุ่งพัฒนาให้นักศึกษา มีความสามารถ ในวิชาชีพดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ อยู่ในระดับแนวหน้าของประเทศ	3.73	0.63	มาก
7. เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยนี้แล้วจะ สามารถหางานทำได้ง่าย	3.86	0.50	มาก
8. การจัดแสดงดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ ของมหาวิทยาลัยนี้เป็นที่ยอมรับของสังคม	4.00	0.73	มาก
9. มหาวิทยาลัยปลูกฝังให้นักศึกษาเกิดความรัก ในวิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์	4.20	0.65	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	\bar{X}	S.D	ระดับแรงจูงใจ
10. มหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์การเรียนการสอนเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา	3.73	0.73	มาก
11. ภาควิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ที่เลือกเรียน ไม่มีเปิดในมหาวิทยาลัยอื่น	3.37	0.91	ปานกลาง
12. มหาวิทยาลัยแห่งนี้ดีที่สุดในการเรียนรู้ วิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์	3.40	0.92	ปานกลาง
13. อาจารย์ในมหาวิทยาลัยนี้มีความรู้ ความสามารถเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป	3.73	0.73	มาก
14. มหาวิทยาลัยแห่งนี้จัดการศึกษาด้านวิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ได้มาตรฐานสูง	3.80	0.70	มาก
รวม	3.98	0.29	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 11, 12 อยู่ในระดับปานกลาง และข้อที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ เป็นรายข้อ นักศึกษา (n=549)

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ
15. มีพรสวรรค์ในด้านดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์	3.71	0.74	มาก
16. รักและสนใจในด้านดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ มาตั้งแต่เด็ก	4.24	0.71	มาก
17. บุคลิกและลักษณะนิสัยของตนเหมาะกับการเรียนวิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์	3.87	0.67	มาก
18. สามารถสร้างรายได้ระหว่างเรียน	3.80	0.70	มาก
19. วิชาที่เรียนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	4.03	0.55	มาก
20. วิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์สามารถสร้างรายได้ให้เพียงพอ กับการดำรงชีวิต	3.93	0.63	มาก
21. ต้องการได้รับความรู้ใหม่ ๆ แตกต่างจากที่เคยเรียนอยู่ ในสถาบันเดิม	4.07	0.68	มาก
22. เป็นอาชีพในอนาคตที่ตรงกับความถนัดของตนเอง	4.26	0.63	มาก
23. มีประสบการณ์ผูกพันกับวิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์	3.93	0.77	มาก
24. วิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ สามารถต่อยอดในการศึกษาที่สูงขึ้น	3.96	0.76	มาก
รวม	3.98	0.37	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา
นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านความถนัด
และความสนใจในวิชาชีพ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ด้านสังคม เป็นรายข้อ นักศึกษา (n=549)

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ด้านสังคม	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ
25. ต้องการเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลรอบข้าง หากได้เข้าศึกษา ในมหาวิทยาลัยนี้	4.03	0.66	มาก
26. จะได้รับการยกย่องชมเชยจากบุคคลในสังคม หากได้เข้าศึกษา ในมหาวิทยาลัยนี้	3.73	0.82	มาก
27. มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ที่มหาวิทยาลัย จัด	3.82	0.98	มาก
28. สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง และวงศ์ตระกูล หากได้มีโอกาส ร่วมแสดง	3.66	0.87	มาก
29. จะได้รับโอกาสให้ไปแสดงในงานสำคัญต่าง ๆ เนื่องจาก มหาวิทยาลัยจัดแสดงงานสังคม	3.59	0.88	มาก
30. จะได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย	3.79	0.84	มาก
31. มีเงินเดือนสูงเมื่อสำเร็จการศึกษา	3.69	0.78	มาก
32. ต้องการมีเพื่อนและได้รู้จักคนเพิ่มมากขึ้น	3.83	0.74	มาก
33. เพื่อนำความรู้วิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ ที่เรียนมาไปถ่ายทอด ให้ผู้สนใจ	4.13	0.67	มาก
34. สามารถสร้างความมั่นใจในการเข้าสังคม	3.79	0.70	มาก
35. สามารถสร้างประโยชน์ให้กับสังคม	4.06	0.63	มาก
36. ต้องการเป็นบุคคลที่มีคุณค่าทางสังคม	4.07	0.57	มาก
37. ทำให้ได้พบบุคคลที่มีสถานภาพสูงทางสังคม	4.00	0.58	มาก
38. มีโอกาสได้รู้จักผู้ที่มีความสามารถสูงในด้านดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์	4.20	0.60	มาก
รวม	3.89	0.46	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านสังคม โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นรายข้อ นักศึกษา (n=549)

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ
39. บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง แนะนำให้เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยนี้	3.50	0.99	มาก
40. ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เข้าศึกษา	3.40	0.76	ปานกลาง
41. ผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพ แนะนำและส่งเสริม	3.37	0.88	ปานกลาง
42. อาจารย์ที่เชี่ยวชาญในด้านดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ ชักชวนและสนับสนุนให้เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยนี้	3.70	0.86	มาก
43. ได้รับอิทธิพลจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่ประกอบสาขาอาชีพเดียวกัน	3.57	0.99	มาก
44. เพื่อสืบทอดเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษ	3.23	1.21	ปานกลาง
45. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	3.27	1.03	ปานกลาง
46. ได้รับการชักชวนจากบุคคลซึ่งข้าพเจ้ามีความประทับใจที่ประกอบอาชีพนี้	3.54	0.80	มาก
47. รุ่นพี่ที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยชักชวนให้มาศึกษาต่อ	3.50	0.85	มาก
48. เพื่อนที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยชักชวนให้มาศึกษาต่อ	3.41	0.95	ปานกลาง
รวม	3.45	0.60	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อ 39,42,43,46 และ 47 ส่วนข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือข้อที่ 40,41,44,45 และ 48

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

แรงจูงใจในการเข้าเรียนต่อ	เพศ					
	เพศชาย (n=163)			เพศหญิง (n=386)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ
1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	3.88	0.33	มาก	4.02	0.26	มาก
2. ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ	4.04	0.34	มาก	3.95	0.38	มาก
3. ด้านสังคม	3.82	0.50	มาก	3.91	0.44	มาก
4. ด้านการทำตามความต้องการของบุคคล ที่เกี่ยวข้อง	3.39	0.43	ปานกลาง	3.47	0.66	ปานกลาง
รวม	3.78	0.29	มาก	3.84	0.35	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการทำตามความต้องการของ
บุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ	สาขาวิชา								
	นาฏศิลป์ (ไทย - สากล) (n=274)			ดุริยางค์ (ไทย - สากล) (n=185)			คีตศิลป์ (ไทย - สากล) (n=90)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ
1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	4.04	0.24	มาก	3.93	0.38	มาก	3.87	0.53	มาก
2. ด้านความถนัดและ ความสนใจในวิชาชีพ	3.84	0.35	มาก	4.13	0.40	มาก	4.10	0.06	มาก
3. ด้านสังคม	3.84	0.41	มาก	3.90	0.59	มาก	3.99	0.25	มาก
4. ด้านการทำตามความ ต้องการของ บุคคล ที่เกี่ยวข้อง	3.44	0.66	ปานกลาง	3.37	0.41	ปานกลาง	3.62	0.69	มาก
รวม	3.79	0.33	มาก	3.83	0.36	มาก	3.89	0.23	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ ดุริยางค์และคีตศิลป์ มีแรงจูงใจ
ในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการทำตามความ
ต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยและดุริยางค์ มีแรงจูงใจในการเข้า
ศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน								
	ระดับสูง (n=145)			ระดับปานกลาง (n=393)			ระดับต่ำ (n=11)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ
1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	4.25	0.24	มาก	3.88	0.23	มาก	3.90	0.28	มาก
2. ด้านความถนัดและ ความสนใจในวิชาชีพ	4.01	0.35	มาก	3.96	0.37	มาก	4.17	0.35	มาก
3. ด้านสังคม	4.00	0.55	มาก	3.84	0.42	มาก	3.90	0.47	มาก
4. ด้านการทำตามความ ต้องการของบุคคล ที่เกี่ยวข้อง	4.01	0.52	มาก	3.34	0.59	ปานกลาง	3.37	0.53	ปานกลาง
รวม	4.00	0.34	มาก	3.76	0.30	มาก	3.83	0.32	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลางและต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

แรงจูงใจในการเข้าเรียนต่อ	อาชีพผู้ปกครอง											
	รับราชการ (n=230)			เกษตรกร (n=41)			ธุรกิจส่วนตัว (n=246)			พนักงานบริษัทเอกชน (n=246)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ
1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	3.95	0.34	มาก	4.26	0.26	มาก	3.96	0.22	มาก	3.98	0.21	มาก
2. ด้านความถนัดและความสนใจ ในวิชาชีพ	3.96	0.38	มาก	4.01	0.65	มาก	3.98	0.30	มาก	4.07	0.25	มาก
3. ด้านสังคม	3.97	0.47	มาก	4.36	0.46	มาก	3.74	0.39	มาก	3.78	0.32	มาก
4. ด้านการทำความต้องการ ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.59	0.68	มาก	3.43	0.65	ปานกลาง	3.32	0.48	ปานกลาง	3.41	0.51	ปานกลาง
รวม	3.87	0.36	มาก	4.02	0.48	มาก	3.75	0.26	มาก	3.81	0.21	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองอาชีพรับราชการ มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่ผู้ปกครองอาชีพเกษตรกร ธุรกิจส่วนตัว และพนักงานบริษัทเอกชน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา
นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและ
ในแต่ละด้านจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

แรงจูงใจในการเข้าเรียนต่อ	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว								
	สูง (n=100)			ปานกลาง (n=229)			ต่ำ (n=220)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ
1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	4.14	0.19	มาก	3.95	0.33	มาก	3.93	0.24	มาก
2. ด้านความถนัดและ ความสนใจในวิชาชีพ	3.79	0.35	มาก	3.97	0.31	มาก	4.07	0.40	มาก
3. ด้านสังคม	4.08	0.41	มาก	3.75	0.53	มาก	3.94	0.35	มาก
4. ด้านการทำตาม ความต้องการของบุคคล ที่เกี่ยวข้อง	3.70	0.78	มาก	3.29	0.56	ปานกลาง	3.49	0.48	ปานกลาง
รวม	3.92	0.39	มาก	3.74	0.33	มาก	3.86	0.28	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่า นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับสูง
ระดับปานกลาง และระดับต่ำ มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
ส่วนนักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ โดยใช้ การทดสอบที (t-test) สำหรับการจำแนกตามสาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตาราง 14 – 22

ตาราง 14 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ	เพศ				t	p
	ชาย (n=163)		หญิง (n=386)			
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	3.88	0.33	4.02	0.26	4.85	.001
2. ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ	4.04	0.34	3.95	0.38	2.52	.012
3. ด้านสังคม	3.82	0.50	3.91	0.44	2.16	.031
4. ด้านการทำความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.39	0.43	3.47	0.66	1.87	.062
รวม	3.88	0.29	3.84	0.35	2.05	.041

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 15 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

การจัดการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	2.402	2	1.201	15.249	.001
	ภายในกลุ่ม	43.004	546	0.079		
	รวม	45.406	548			
ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	11.568	2	5.242	44.918	.001
	ภายในกลุ่ม	63.459	546	0.117		
	รวม	74.206	548			
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	1.404	2	0.702	3.307	.037
	ภายในกลุ่ม	115.894	546	0.212		
	รวม	117.298	548			
ด้านการทำความเข้าใจความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	3.726	2	1.863	5.218	.005
	ภายในกลุ่ม	192.585	546	0.353		
	รวม	196.311	548			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	0.740	2	0.370	3.400	.034
	ภายในกลุ่ม	59.890	546	0.109		
	รวม	60.113	548			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา
 นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านชื่อเสียง
 ของสถาบัน ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ด้านสังคมและด้านการทำตาม
 ความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา (ด้านชื่อเสียง - ของสถาบัน)	\bar{X}	คีตศิลป์(ไทย-สากล)	ดุริยางค์(ไทย-สากล)	นาฏศิลป์ (ไทย-สากล)
		3.87	3.93	4.04
คีตศิลป์(ไทย-สากล)	3.87	-	0.06	0.17*
ดุริยางค์(ไทย-สากล)	3.93	-	-	0.11*
นาฏศิลป์(ไทย-สากล)	4.04	-	-	-
สาขาวิชา (ด้านความถนัดและ - ความสนใจในวิชาชีพ)	\bar{X}	นาฏศิลป์(ไทย-สากล)	คีตศิลป์(ไทย-สากล)	ดุริยางค์(ไทย- สากล)
		3.84	4.10	4.13
นาฏศิลป์(ไทย-สากล)	3.84	-	0.26*	0.29*
คีตศิลป์(ไทย-สากล)	4.10	-	-	0.03
ดุริยางค์(ไทย-สากล)	4.13	-	-	-
สาขาวิชา (ด้านสังคม)	\bar{X}	นาฏศิลป์(ไทย-สากล)	ดุริยางค์(ไทย-สากล)	คีตศิลป์(ไทย-สากล)
		3.84	3.90	3.99
นาฏศิลป์(ไทย-สากล)	3.84	-	0.06	0.15*
ดุริยางค์(ไทย-สากล)	3.90	-	-	0.09
คีตศิลป์(ไทย-สากล)	3.99	-	-	-
สาขาวิชา (ด้านการทำตามความต้องการ ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง)	\bar{X}	ดุริยางค์(ไทย-สากล)	นาฏศิลป์(ไทย-สากล)	คีตศิลป์(ไทย-สากล)
		3.37	3.44	3.62
ดุริยางค์(ไทย-สากล)	3.37	-	0.07	0.25*
นาฏศิลป์(ไทย-สากล)	3.44	-	-	0.18
คีตศิลป์(ไทย-สากล)	3.62	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 (ต่อ)

สาขาวิชา (โดยรวม)	\bar{X}	นาฏศิลป์(ไทย-สากล)	ดุริยางค์(ไทย-สากล)	คีตศิลป์(ไทย-สากล)
		3. 79	3.83	3.89
นาฏศิลป์(ไทย-สากล)	3.79	-	0.04	0.10*
ดุริยางค์(ไทย-สากล)	3.83		-	0.06
คีตศิลป์(ไทย-สากล)	3.89			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่าด้านชื่อเสียงของสถาบัน นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ (ไทย-สากล) มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจาก นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ (ไทย-สากล) และ นักศึกษาสาขาวิชาคีตศิลป์ (ไทย-สากล) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ (ไทย-สากล) มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีแตกต่างจาก นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ (ไทย-สากล) และ นักศึกษาสาขาวิชาคีตศิลป์ (ไทย-สากล) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ด้านสังคม นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ (ไทย-สากล) มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจาก นักศึกษาสาขาวิชาคีตศิลป์ (ไทย-สากล) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ (ไทย-สากล) มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจาก นักศึกษาสาขาวิชาคีตศิลป์ (ไทย-สากล) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

และนักศึกษสาขาวิชานาฏศิลป์ (ไทย-สากล) มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมแตกต่างจาก นักศึกษาสาขาวิชาคีตศิลป์ (ไทย-สากล) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 17 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การจัดการเรียนการสอน	แหล่ง ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	14.874	2	7.437	132.989	.001
	ภายในกลุ่ม	30.533	546	0.056		
	รวม	45.406	548			
ด้านความถนัดและความสนใจ ในวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	0.618	2	0.309	2.293	.102
	ภายในกลุ่ม	73.588	546	0.135		
	รวม	74.206	548			
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2.928	2	1.464	6.990	.001
	ภายในกลุ่ม	114.370	546	0.209		
	รวม	117.298	548			
ด้านการทำตามความต้องการ ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	17.099	2	8.549	26.047	.001
	ภายในกลุ่ม	179.212	546	0.328		
	รวม	196.311	548			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	6.414	2	3.209	32.636	.001
	ภายในกลุ่ม	53.694	546	0.098		
	รวม	60.311	548			

จากตาราง 17 แสดงว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาคเรียน
 ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านชื่อเสียง
 ของสถาบัน ด้านสังคม และด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง และโดยรวม
 จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ด้านชื่อเสียง - ของสถาบัน)	\bar{X}	ปานกลาง	ต่ำ	สูง
		3.88	3.90	4.25
ปานกลาง	3.88	-	0.02	0.38*
	ต่ำ	3.90	-	0.36*
	สูง	4.25	-	-
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ด้านสังคม)	\bar{X}	ปานกลาง	ต่ำ	สูง
		3.84	3.90	4.01
ปานกลาง	3.84	-	0.05	0.17*
	ต่ำ	3.90	-	0.11
	สูง	4.01	-	-
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ด้านการทำตามความต้องการ ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง)	\bar{X}	ปานกลาง	ต่ำ	สูง
		3.34	3.37	3.74
ปานกลาง	3.34	-	0.03	0.40*
	ต่ำ	3.37	-	0.37
	สูง	3.74	-	-
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (โดยรวม)	\bar{X}	ปานกลาง	ต่ำ	สูง
		3.76	3.83	4.00
ปานกลาง	3.76	-	0.08	0.24*
	ต่ำ	3.83	-	0.17
	สูง	4.00	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่าด้านชื่อเสียงของสถาบัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ด้านสังคม นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจาก นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจาก นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวม แตกต่างจาก นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 19 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

การจัดการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	3.619	2	1.206	15.731	.001
	ภายในกลุ่ม	41.788	546	0.077		
	รวม	45.406	548			
ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	0.439	2	0.416	1.081	.357
	ภายในกลุ่ม	73.767	546	0.135		
	รวม	74.206	548			
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	16.401	2	5.467	29.531	.001
	ภายในกลุ่ม	100.897	546	0.185		
	รวม	117.298	548			
ด้านการทำความเข้าใจของบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	8.843	2	2.948	8.569	.001
	ภายในกลุ่ม	187.468	546	0.344		
	รวม	196.311	548			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3.266	2	1.089	10.438	.001
	ภายในกลุ่ม	56.847	546	0.104		
	รวม	60.113	548			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตาราง 20

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาคเรียน
 ภาควิชาการศึกษาศิลปะ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านความมี
 ชื่อเสียงของสถาบัน ด้านสังคม ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง และโดยรวม
 จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง เป็นรายคู่

อาชีพของผู้ปกครอง (ด้านชื่อเสียง - ของสถาบัน)	\bar{X}	รับราชการ	ธุรกิจส่วนตัว	พนักงาน บริษัทเอกชน	เกษตรกร
		3.95	3.96	3.98	4.26
รับราชการ	3.95	-	0.01	0.03	0.31*
ธุรกิจส่วนตัว	3.96	-	-	0.02	0.30*
พนักงานบริษัทเอกชน	3.98	-	-	-	0.28*
เกษตรกร	4.26	-	-	-	-
อาชีพของผู้ปกครอง (ด้านสังคม)	\bar{X}	ธุรกิจส่วนตัว	พนักงาน บริษัทเอกชน	รับราชการ	เกษตรกร
		3.74	3.78	3.97	4.36
ธุรกิจส่วนตัว	3.74	-	0.03	0.23*	0.62*
พนักงานบริษัทเอกชน	3.78	-	-	0.19	0.58*
รับราชการ	3.97	-	-	-	0.39*
เกษตรกร	4.36	-	-	-	-
อาชีพของผู้ปกครอง (ด้านการทำตามความ ต้องการของบุคคลที่ เกี่ยวข้อง)	\bar{X}	เกษตรกร	รับราชการ	ธุรกิจส่วนตัว	พนักงาน บริษัทเอกชน
		3.43	3.59	3.75	3.81
เกษตรกร	3.43	-	0.16*	0.32*	0.38*
รับราชการ	3.59	-	-	0.16*	0.22*
ธุรกิจส่วนตัว	3.75	-	-	-	0.06
พนักงานบริษัทเอกชน	3.81	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 20 (ต่อ)

อาชีพของผู้ปกครอง (โดยรวม)	\bar{X}	ธุรกิจส่วนตัว	พนักงาน บริษัทเอกชน	รับราชการ	เกษตรกร
		3.75	3.81	3.87	4.02
ธุรกิจส่วนตัว	3.75	-	0.06	0.12*	0.27*
พนักงานบริษัทเอกชน	3.81		-	0.06	0.21*
รับราชการ	3.87			-	0.15*
เกษตรกร	4.02				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่า ด้านชื่อเสียงของสถาบัน นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจากนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ ธุรกิจส่วนตัวและพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ด้านสังคม นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจากนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ ธุรกิจส่วนตัวและพนักงานบริษัทเอกชน และนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจากนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจากนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ ธุรกิจส่วนตัว และพนักงานบริษัทเอกชน และนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจากนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

และนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวม
แตกต่างจาก นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ ธุรกิจส่วนตัว และนักศึกษาที่ผู้ปกครอง
ประกอบอาชีพรับราชการแตกต่างจากนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 21 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามฐานะทาง
เศรษฐกิจของครอบครัว

การจัดการเรียนการสอน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	3.297	2	1.649	21.377	.001
	ภายในกลุ่ม	42.109	546	0.077		
	รวม	45.406	548			
ด้านความถนัดและความสนใจ ในวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	5.408	2	2.704	21.460	.001
	ภายในกลุ่ม	68.797	546	0.126		
	รวม	74.206	548			
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	8.811	2	4.405	22.172	.001
	ภายในกลุ่ม	108.487	546	0.199		
	รวม	117.298	548			
ด้านการทำความต้องการ ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	12.269	2	6.135	18.200	.001
	ภายในกลุ่ม	184.042	546	0.337		
	รวม	196.311	548			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3.013	2	1.507	14.407	.001
	ภายในกลุ่ม	57.100	546	0.105		
	รวม	60.113	548			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่านักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกันมีแรงจูงใจ
ในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตาราง 22

ตาราง 22 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาคศึกษานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ด้านสังคม และด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง และโดยรวม จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นรายคู่

ฐานะทางเศรษฐกิจ (ด้านชื่อเสียงของสถาบัน)	\bar{X}	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
		3.93	3.95	4.14
ต่ำ	3.93	-	0.02	0.21*
ปานกลาง	3.95		-	0.19*
สูง	4.14			-
ฐานะทางเศรษฐกิจ (ด้านความถนัดและ ความสนใจในวิชาชีพ)	\bar{X}	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
		3.79	3.97	4.07
สูง	3.79	-	0.18*	0.28*
ปานกลาง	3.97		-	0.10*
ต่ำ	4.07			-
ฐานะทางเศรษฐกิจ (ด้านสังคม)	\bar{X}	ปานกลาง	ต่ำ	สูง
		3.74	3.94	4.08
ปานกลาง	3.74	-	0.20*	0.34*
ต่ำ	3.94		-	0.14*
สูง	4.08			-
ฐานะทางเศรษฐกิจ (ด้านการทำตามความต้องการ ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง)	\bar{X}	ปานกลาง	ต่ำ	สูง
		3.29	3.49	3.70
ปานกลาง	3.29	-	0.20*	0.41*
ต่ำ	3.49		-	0.21*
สูง	3.70			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 22 (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ (โดยรวม)	\bar{X}	ปานกลาง	ต่ำ	สูง
		3.74	3.86	3.93
ปานกลาง	3.74	-	0.12*	0.19*
ต่ำ	3.86		-	0.07
สูง	3.93			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่าด้านชื่อเสียงของสถาบัน นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจาก นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง และสูง ส่วนนักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจาก นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจาก นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง และต่ำ ส่วนนักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจาก นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านสังคม นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจาก นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง และต่ำ ส่วนนักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจาก นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจาก นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง และต่ำ และนักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจาก นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และนักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างจาก นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง และต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อ ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความถนัด และความสนใจในวิชาชีพ ด้านสังคม และด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อ ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย นักศึกษาปริญญาตรีของภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 3 กลุ่มวิชา ได้แก่ นาฏศิลป์ (ไทย-สากล) ดุริยางค์ (ไทย-สากล) คีตศิลป์ (ไทย-สากล) ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 – 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 549 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ด้านสังคม และด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 48 ข้อ แบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่าความเชื่อมั่น 0.90

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และ หาค่าร้อยละ (Percentage)
2. การศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน โดยการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ใช้การทดสอบที (t - test) สำหรับการจำแนกตาม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน ในระดับมาก

2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่พบความแตกต่าง

3. นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ที่ไม่พบความแตกต่าง

5. นักศึกษาที่อาชีพของผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ที่ไม่พบความแตกต่าง

6. นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน 4 ด้าน คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ด้านสังคม และด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจโดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลเป็นรายด้านดังนี้

1.1 ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สถาบันมีชื่อเสียงในด้านของการผลิตบัณฑิตที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในด้านของวิชาชีพนาฏดุริยางคศิลป์ คณาจารย์เป็นผู้มีชื่อเสียงทรงคุณวุฒิเฉพาะด้าน และมีความเชี่ยวชาญ ในสาขาวิชาดุริยางค์ นาฏศิลป์และคีตศิลป์ เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ภาควิชา ยังนำนักศึกษาเข้าร่วมในการแสดงและกิจกรรมที่สำคัญทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นโอกาสที่ดีของนักศึกษาในการร่วมแสดงงานของมหาวิทยาลัย และที่สำคัญ ภาควิชา ยังเน้นการปลูกฝังให้นักศึกษาเกิดความรักในศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม ประสิทธิภาพและความรู้ในระดับสูง ตามหลักสากลเพื่อเป็นคุณประโยชน์ ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และมีส่วนช่วยสร้างสรรคความเจริญให้กับสังคม สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีและมีความประทับใจที่จะศึกษาที่สถาบันการศึกษาแห่งนี้ ดังที่คอตเลอร์ (วิทวัส ชัยปราณี. 2549:ออนไลน์ อ้างอิงจาก; Kotler:1991) กล่าวว่า ภาพลักษณ์ของสถาบันจะช่วยให้เกิดการจดจำบอกคุณลักษณะเด่นของสถาบันนั้น ๆ ได้รวมทั้งก่อให้เกิดความภาคภูมิใจเมื่อสามารถเข้าศึกษาและสามารถสำเร็จการศึกษา ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ อารมณ์ เชี่ยวชาญเกษตร (255:58) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษابริญญาโท คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พบว่า ด้านลักษณะของสถาบัน เป็นเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพิกา หล่อหลอม (2546:72) ที่ศึกษาเกี่ยวกับเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยเป็นเหตุผลในการตัดสินใจศึกษา อยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ จากการศึกษพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษามีความรัก ชื่นชอบและมีพรสวรรค์ในด้านดุริยางคนาฏศิลป์และคีตศิลป์ นอกจากนี้ วิชาที่นักศึกษาชื่นชอบยังสามารถประกอบอาชีพได้หลายแขนงในวงการของดุริยางค นาฏศิลป์และคีตศิลป์ ซึ่งเป็นได้ทั้งศิลปินและเป็นได้ทั้งครูผู้สอน ซึ่งวิชาชีพทั้ง 2 แขนงนี้ สามารถสร้างชื่อเสียง เป็นที่ยกย่องและนับหน้าถือตาของคนในสังคม ให้กับตนเองที่สำคัญยิ่งไปกว่านี้ก็คือ ครู หรือ อาจารย์เป็นวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งมีภาระหน้าที่ในการให้บริการที่สำคัญ แก่บุคคลทั้งทางตรงและทางอ้อมมากกว่า การหาผลประโยชน์ให้กับตนเอง นอกจากการที่ตนชื่นชอบแล้วยังสามารถทำประโยชน์ให้กับผู้อื่นได้อีกด้วย ดังนั้น เมื่อชื่นชอบและสนใจ จึงส่งผลให้นักศึกษาฝึกฝนตนเอง กระทั่งมีความสามารถในการเรียนรู้เต็มศักยภาพของตน และจากการฝึกฝนก็ถือได้ว่าเป็นพื้นฐานของความรู้เพิ่มเติมที่จะได้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของความถนัด และความถนัดจะเป็นสิ่งบ่งชี้ที่สำคัญยิ่งในการแนะแนวทางให้บุคคลเลือกที่จะศึกษาหรือประกอบอาชีพ ดังที่ อารี พันธุ์มณี (2544:78) กล่าวว่า ความถนัดทางการเรียนเป็นปัจจัยอันสำคัญยิ่งที่ช่วยชี้แนวทางของบุคคลที่จะเลือกเรียนวิชาหรืออาชีพที่ตนถนัด ทำให้บุคคลได้ฝึกฝนและเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิต ได้ดีกว่าการเคี่ยวเข็ญให้เรียน ในทางที่ตนไม่ถนัด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรสวรรค์ เพชรรัตน์ (2542:70) ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏภาคใต้ พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัวโดยรวมอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชณีย์ วิเชียร (2547:81) เกี่ยวกับเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ในโครงการวิชาการภายนอก มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า ด้านประกอบอาชีพ เป็นเหตุจูงใจในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านสังคม จากการศึกษพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ การให้ผู้คนยอมรับ เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญยิ่ง ในการกระตุ้นให้บุคคลตัดสินใจที่จะกำหนดแนวทางในด้านการศึกษา หรือ กระทั่งการประกอบอาชีพของตน โดยมีเงื่อนไขว่าต้องเป็นอาชีพที่ได้รับการยอมรับจากสังคมเป็นอาชีพที่สุจริต และมีเกียรติในสังคม ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การที่บุคคลจะเลือกเรียนสาขาวิชาใด ๆ นั้นขึ้นอยู่กับกระแสการตอบรับของสังคมและสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองและวงศ์ตระกูล ซึ่งนักศึกษาของภาควิชานี้จะได้มีโอกาสทำเพื่อสังคมในการถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนมาในด้านของ ดุริยางค นาฏศิลป์และคีตศิลป์ซึ่งเป็นที่ต้องการ และมีคุณค่าต่อสังคม สอดคล้องกับทฤษฎีของมาสโลว์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533:103 ; อ้างอิงจาก Maslow. 1943:unpaged) ที่อธิบาย

ความต้องการของมนุษย์ในลำดับขั้นที่ 4 ว่า มนุษย์ต้องการได้รับการยกย่องนับถือในด้านความมีชื่อเสียงและเกียรติยศจากสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชณียา วิเชียร (2547:80) เกี่ยวกับเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ระดับบัณฑิตศึกษาในโครงการบริการวิชาการภายนอกมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า ด้านบริบทของสังคม เป็นเหตุจูงใจในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะนุช ชันสาครกิตติ (2549:57) ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ด้านของสังคมเป็นแรงจูงใจในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการทำความเข้าใจความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอิทธิพลในการตัดสินใจที่เลือกศึกษานั้นนักศึกษาได้รับคำชี้แนะแนวทางจาก บิดา มารดา ครู อาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในสาขาวิชาดุริยางค์ นาฏศิลป์ และคีตศิลป์ นักศึกษาจึงเห็นบุคคลเหล่านี้เป็นแรงบันดาลใจ และมีอิทธิพลอย่างยิ่งที่กระตุ้นให้นักศึกษาเลือกที่จะเรียนในสาขาวิชาที่กล่าวมานี้ และอีกประการหนึ่งคือ ผู้เรียนยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน จึงเลือกที่จะเชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องที่มีความสำคัญในการตัดสินใจเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีของฮอปปก (ระเบียบ อรรถ. 2537:199;อ้างอิงจาก Robert Hoppock:unpaged) ได้สรุปองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุในการเลือกอาชีพของบุคคลที่ด้านต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการเลือกอาชีพของผู้เรียนว่า โดยทั่วไปผู้เรียนจะได้รับอิทธิพลในการเลือกอาชีพของบุคคลที่ใกล้ชิด เช่น พ่อ แม่ ครู เพื่อน ญาติพี่น้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540:78) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับมาก

2. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวม และในแต่ละด้าน คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ด้านสังคม ด้านการทำความเข้าใจของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการเปรียบเทียบตามตัวแปรอิสระดังนี้

2.1 นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งความ

เด่นชัดอันเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลจะมีผลในเรื่องของการเลือกที่จะทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามความถนัดและความสนใจของตนเอง โดยเฉพาะในสังคมไทย เพศชายต้องเป็นผู้นำครอบครัว และต้องประสบความสำเร็จในชีวิต ความสำเร็จในอาชีพ และการได้รับการยอมรับจากสังคม นอกจากนั้นเพศชายยังมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดู ทำให้มีความเป็นอิสระสูงในเรื่องความคิดในด้านต่าง ๆ ดังที่ กันยา สุวรรณแสง (2533:161) กล่าวว่า ความแตกต่างเป็นในเรื่องเพศเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนเราแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ ทักษะ เจตคติ การแสดงพฤติกรรม ตลอดจนความสนใจของบุคคล และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าในด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ และด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในด้านชื่อเสียงของสถาบัน เพศชายอาจเห็นความสำคัญในเรื่องของกิจกรรมและความรู้ที่จะได้รับการจากสถาบันนี้ เพศหญิงอาจจะคำนึงถึงการเดินทาง สภาพแวดล้อม หรือการเดินทางในการมาเรียนที่สถานศึกษา เนื่องจากชื่อเสียงของสถาบันก็เป็นอันรู้ดีกันอยู่ว่าเป็นสถาบันที่ได้รับการเชื่อถือและยกย่องในด้านการเรียนการสอน หรือเรื่องอื่น ๆ มาเป็นเวลานานอยู่แล้ว ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ เพศชายและเพศหญิงย่อมแตกต่างกันในเรื่องของการประกอบอาชีพเนื่องจากเพศชายมีความแข็งแรงและอดทนมากกว่าทำให้ การเลือกอาชีพมีความคิดแตกต่างจากเพศหญิงเนื่องจากสรีระ อดทน ความถนัดของผู้หญิงและผู้ชาย ซึ่งทั้งผู้หญิงและผู้ชายต้องคำนึงถึงความชอบและรักที่จะทำในอาชีพนั้น ๆ ด้วย ในด้านของสังคม ธรรมชาติของมนุษย์เมื่อมีความมั่นคงในด้านของอาชีพการงานแล้ว จากนั้นก็มีความต้องการในด้านที่สูงขึ้นต่อไปเป็นพัฒนาการตามลำดับขั้นของความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ ซึ่งเมื่อมนุษย์มีความมั่นคงแล้ว จะมีพัฒนาการไปสู่ความต้องการให้ผู้อื่นยอมรับตนเองว่ามีความสามารถ และได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น ดังที่มาสโลว์ (สุรางค์ ใคว์ตระกูล, 2544:160-161;อ้างอิงจาก Maslow, 1970:unpaged) ได้อธิบายว่า มนุษย์มีความต้องการที่รู้สึกกว่าตนเองมีคุณค่า ซึ่งประกอบด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่าและมีเกียรติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มงคล ค่อยประเสริฐ (2539:บทคัดย่อ) เรื่องแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ (ปอ.) ในจังหวัดอุทัยธานีพบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการมาเรียน โดยรวมแตกต่างกันและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง การที่นักศึกษาชายและหญิงมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ทั้งเพศหญิงและเพศชายในปัจจุบัน ครอบครัวยุคใหม่ให้อิสระในการเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจส่วนตัว เพราะไม่ว่าทั้งเพศหญิงหรือเพศชายก็สามารถเลือกศึกษาทางด้าน

ศิลปวัฒนธรรมที่ตนเองชอบได้ ดังที่ อเนก สิทธิประศาสน์ (ม.ป.ป.:1) ที่กล่าวว่า ปัจจุบันบทบาทและฐานะของสตรีมีบทบาทในสังคมมากขึ้น เช่น กฎหมายให้การยอมรับสิทธิเท่าเทียมกับบุรุษจึงทำให้สตรีมีบทบาทในสังคมมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งทิภา ประสพสันต์ (2543:112) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยา พบว่า เพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

2.2 นักศึกษาที่สาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแต่ละสาขาวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีวิธีการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ความมุ่งมั่นและการประกอบอาชีพในอนาคตก็มีความแตกต่าง รวมถึงความศรัทธาที่มีต่อสถาบัน ที่มีเหตุผลแตกต่างกัน บางคนอาจมองในเรื่องของการคมนาคมการเดินทาง การจัดการเรียนการสอน บางคนอาจมองในด้านของหลักสูตรหรืออาจารย์ผู้สอน เหตุผลต่าง ๆ ที่ต่างสาขาวิชาที่มีความคิดต่างกัน แม้แต่ในเรื่องของความถนัด ความสนใจในวิชาชีพ เพราะในภาควิชาจะมีการจัดประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนในการเรียนแตกต่างกัน เนื่องจากวิชาเอกที่แตกต่างกัน ดังนั้น ในเรื่องของความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ย่อมมีแรงจูงใจที่ไม่เหมือนกัน ตามลักษณะของแต่ละที่มีเป้าหมายอยากรู้ อยากเรียน หรือคนบางคนต้องการเข้าร่วมกิจกรรม แต่ทุกคนก็ยังอยากมีเกียรติยศเมื่ออยู่ในสังคมที่ตนอยู่ อยากเป็นคนสำคัญ แต่ความสำคัญนั้นต้องดูที่กาลเวลา และสถานที่ซึ่งต่างความต้องการต่างเวลาก็มียุทธผลที่แตกต่างกัน และอีกสิ่งหนึ่งในการที่จะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษานั้นก็อาจขึ้นอยู่กับครอบครัว ซึ่งแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน การแนะนำ การตัดสินใจอาจจะไม่ได้ขึ้นอยู่กับนักศึกษาเพียงคนเดียวบางคนอาจต้องยึดบุคคลรอบข้างประกอบด้วย ดังนั้น การที่นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษานั้นย่อมขึ้นอยู่กับหลายเหตุผลที่ทำให้นักศึกษาแต่ละสาขาวิชาความคิดแตกต่างกันไป ดังที่ ฮูล (Houle. 1961:15-16) กล่าวว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ มาศึกษาอย่างมีเป้าหมาย มาศึกษาเพื่อเข้าร่วมกิจกรรม มาศึกษาเพื่อต้องการหาความรู้หรือต้องการจะรู้ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540:78) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง พบว่า องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจ 4 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้านลักษณะของงาน ด้านคุณลักษณะของสถาบัน นักศึกษาที่สาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาคศึกษานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านความถนัดและความสนใจในวิชาซีพ ซึ่งโดยภาพรวม ด้านสังคม และ ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ แตกต่างกับ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้เล็งเห็นถึงการเข้าศึกษาที่สถาบันนี้จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และได้เพิ่มพูนประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง เป็นที่ยอมรับของสังคม และยังได้ทำตามสิ่งที่ตนเองสนใจและถนัด ทั้งยังได้ทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องได้อีกด้วยซึ่งคนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะเป็นความภูมิใจของพ่อแม่ และเป็น ความคาดหวังของครูอาจารย์ มากกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ส่วนด้านชื่อเสียงของสถาบัน นักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกับ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความแน่วแน่ในการเลือกเข้าสถาบันที่ตนเองศรัทธา ในสถาบันนั้นจะต้องมีหลักสูตรที่ดี คณาจารย์ มีคุณวุฒิเชี่ยวชาญทางศาสตร์ที่ตนเรียนเป็นอย่างดี และเห็นศิษย์เก่าที่จบไปมีชื่อเสียงในวงการ นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และคีตศิลป์ เลยมีความคาดหวังในเรื่องชื่อเสียงของสถาบันมากกว่า นักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ สอดคล้องกับทฤษฎีของไอเซนและพีชไบน์(จิตสุภา สวयประเสริฐ. 2543:24; อ้างอิงจาก Ajzen & Fishbein. 1980:56) กล่าวว่า หากบุคคลมีความเชื่อว่าการทำพฤติกรรมนั้นจะนำไปสู่ผลทางบวกเขาก็จะมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้น ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประชา อ่อนรักษา (2542:75) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ด้านความมั่นคงก้าวหน้า ด้านสนับสนุนการมาเรียน ด้านสังคมในมหาวิทยาลัย ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านความพึงพอใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับด้านความถนัดและความสนใจในวิชาซีพ พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีแรงจูงใจไม่ต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหากบุคคลใดมีความสนใจที่จะเลือกเรียนในศาสตร์ที่ตนรักจะสามารถฝึกฝนตนเองให้มีความเชี่ยวชาญได้ อีกนัยหนึ่งนักศึกษาต้องมีความตั้งใจจริง กระตือรือร้นในการหาความรู้เพิ่มเติม และฝึกฝนตนเองในด้านของการปฏิบัติอยู่อย่างสม่ำเสมอ จึงมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน ดังที่ ซุปเปอร์ (อักษรศิลป์ แก้วมหวงศ์. 2541:110;อ้างอิงจาก Super.1968:48-52) พบว่าความถนัดและความสนใจเป็นตัวกำหนดในการเลือกสายเรียนและการประกอบอาชีพที่สำคัญมากกว่าตัวชี้้นำอื่น ๆ อันได้แก่

ความถนัด สถานะทางสังคม อุปนิสัย หรือบุคลิกภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวลี จันลี้ม (2548:84) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกกลุ่มวิชาธุรกิจค้าปลีกในระบบพหุภาคีของนักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน พบว่า ผู้เรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ไม่แตกต่างกัน

2.4 นักศึกษาที่อาชีพของผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชา

นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและแต่ละด้านแตกต่างกัน ทั้งนี้ นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างจาก นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ ธุรกิจส่วนตัว อาจเนื่องมาจาก สังคมเกษตรกรรมส่วนใหญ่จะอยู่ในชนบท เป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงมีรายได้ที่ไม่แน่นอน เพราะอาชีพเกษตรกรมีสัดส่วนระหว่างรายรับกับการลงทุนที่บ่อยครั้งอยู่ในสภาวะที่ขาดสมดุล และนักศึกษาเชื่อว่า เมื่อมาเรียนในสาขาวิชานาฏศิลป์ ดุริยางค์ และคีตศิลป์นี้แล้วระหว่างเรียนสามารถหารายได้เสริมให้กับตนเองได้เพื่อจะไม่ต้องรบกวนทางบ้านมากเกินไป ส่วนด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านสังคม และด้านการทำความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ แตกต่างกับ นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น อาจเป็นเพราะ ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพเกษตรกร ต้องการให้บุตรหลานของตนเองเรียนที่สถาบันที่มีชื่อเสียงเมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้เป็นหน้าเป็นตาให้กับวงศ์ตระกูล ซึ่งเป็นความเชื่อของคนที่อยู่ต่างจังหวัด จึงมุ่งหวังและผลักดันให้บุตรหลานของตนเข้าเรียน ในสถาบันที่มีชื่อเสียงและในสังคมที่ดี พร้อมทั้งกระตุ้นให้บุตรเห็นถึงความสำคัญของการมีอาชีพที่สุจริต ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะขาดเสียไม่ได้ในวิถีชีวิตของมนุษย์ และครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญเป็นสถาบันขั้นมูลฐานของสังคมมนุษย์ซึ่งมีความสำคัญในการหล่อหลอมลักษณะนิสัยหรือบุคลิกภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุตรที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นช่วงวัยที่เริ่มมีความสนใจในการเลือกประกอบอาชีพต่าง ๆ ดังที่ สินีนาฏ สุทธิจินดา (2543:44) ได้กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่เริ่มมีวุฒิภาวะ เริ่มที่จะสนใจเรื่องงาน และการแสวงหาความหมายของชีวิตต้องเผชิญกับการเรียกร้องของสังคมที่ต้องการให้เตรียมตัวเพื่อการทำมาหาเลี้ยงชีพ แต่เนื่องด้วยแต่ละครอบครัวจะมีวัฒนธรรมวิถีการดำเนินชีวิต ที่เป็นแบบเฉพาะของตนเอง การอบรมเลี้ยงดูของแต่ละครอบครัว จากแต่ละสังคมจึงแตกต่างกันไป ดังนั้น อาจสรุปได้ว่า การประกอบอาชีพของบิดา มารดาหรือผู้ปกครองมีผลต่อระบบความคิดและการตัดสินใจเลือกอาชีพของ ลักษณะเฉพาะตัวในแต่ละอาชีพของบิดา มารดาจะถ่ายทอดความคิด ความเชื่อ ค่านิยม และการปฏิบัติมาสู่บุตร จึงมีผลให้นิสิตนักศึกษาแต่ละคน มีการพัฒนาวัฒนธรรมด้านมุ่งอาชีพของตนแตกต่างกันออกไป ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพร แก้วนิมิตชัย (2539:263-264) ที่ได้ทำการวิเคราะห์วัฒนธรรมของนิสิต นักศึกษาใน

สถาบันอุดมศึกษาไทย พบว่า นิสิต นักศึกษาที่บิดา มารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรรมมีค่าเฉลี่ยมุ่งอาชีพสูงกว่านิสิต นักศึกษาที่บิดา มารดาที่มีอาชีพรับราชการ หรืออาชีพรัฐวิสาหกิจบิดา มารดา ที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และ พนักงานเอกชน

ส่วนด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่จะเลือกเรียนต่อ ย่อมขึ้นอยู่กับความสนใจในความถนัดของตัวผู้เรียนเป็นหลัก แม้ว่าโดยปกติผู้เรียนมักจะได้อิทธิพลจากการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง แต่ก็ไม่ส่งผลกับนักศึกษามากนัก เพราะนักศึกษาที่เข้ามาเรียนในด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์และคีตศิลป์ สามารถหารายได้พิเศษเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของตนเองได้โดยไม่ต้องรบกวนพ่อแม่ แต่อย่างไรก็ตาม บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่ว่าจะประกอบอาชีพใด ก็เล็งเห็นถึงความสำคัญในด้านศิลปวัฒนธรรมไทย และยังส่งเสริมในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแขนงต่าง ๆ ของชาติให้คงอยู่ต่อไป ดังที่ เฉลิมชัย มังกรานนท์ (2534:32) กล่าวว่า ความถนัดหรือความสนใจนั้น สามารถที่จะให้บุคคลกระทำการใดสิ่งหนึ่งได้ดีเป็นพิเศษตามธรรมชาติ หรืออาจเป็นรากฐานในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในอนาคตที่ดีอย่างแน่นอน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีนทิพย์ พงษ์ศาสดัต (2546:98) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีการสอบถามตรงของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่มีบิดา มารดา ผู้ปกครอง ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนไม่แตกต่างกัน

2.5 นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน ทั้งนี้ นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง แตกต่างจากนักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงและต่ำ อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง นั้นจัดอยู่ในฐานะปานกลางของสังคม การที่จะตัดสินใจในการเข้าศึกษาอาจมีเหตุผลที่ว่า จะต้องคิดให้ละเอียดถี่ถ้วนเสียก่อน การตัดสินใจที่จะต้องเข้าศึกษาในสถานศึกษานั้น จะต้องคิดว่า จะต้องใช้เงินมากแค่ไหน อยู่ไกลจากที่อาศัยมากน้อยเพียงใดเพราะจะต้อง เสียค่าเดินทาง นอกเหนือจากการเสียค่าเล่าเรียน เพราะนักศึกษาบางคนอาจต้องทำงานพิเศษนอกเหนือจากการเรียน เพื่อนำเงินมาเจือจุนครอบครัวและการใช้จ่ายส่วนตัว ดังที่ กนกวรรณ อุ่นใจ (2535:27) กล่าวว่า การมองสู่ออนาคตของบุคคล จะตัดสินใจและเลือกกระทำอย่างเหมาะสมแนวทางการแก้ปัญหา และวางแผนดำเนินการ เพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต รู้จักการปฏิบัติให้เกิดการรอดได้ และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อให้ประสบความสำเร็จในชีวิต ในด้านชื่อเสียงของสถาบันและด้านสังคม นักศึกษาที่ฐานะ

ทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ แตกต่างจาก นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและต่ำ ทั้งนี้อาจจะเนื่องจาก นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ในสังคมถือว่าเป็นครอบครัวที่อยู่ในชนชั้นค่อนข้างสูงเพราะมีรายรับค่อนข้างมาก เมื่อจบการศึกษาแล้วอยากได้การยอมรับในสังคมเพิ่มขึ้น ต้องการให้ผู้อื่นชื่นชมและศรัทธาในตนเองและความต้องการนี้ถือเป็นแรงจูงใจในระดับ 1 ใน 6 ข้อ การแบ่งทฤษฎีแรงจูงใจของ ถวิล เกื้อกุลวงศ์ (2528:94-114) ที่กล่าวว่า ในสังคมไทย ความต้องการด้านชื่อเสียง เป็นการกำหนดชีวิตจำกัดของบุคคลอย่างหนึ่ง บางคนต้องการระดับชุมชนหรือบางคนอาจแสวงหาในระดับชาติ หรือระดับโลก และในด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ แตกต่างจากนักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและสูง อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาให้ความสำคัญในความถนัดและความสนใจในวิชาชีพของตนเองเป็นหลัก เพราะ การที่ได้เรียนตามที่ตนเองสนใจแล้วในด้านของการเรียนสาขาวิชาสามัญ ดุริยางค์ และคีตศิลป์ ยังสามารถนำมาหารายได้ระหว่างเรียนได้ โดยไม่ต้องรบกวนผู้ปกครองมากเกินไป และยังสามารถสร้างเสริมประสบการณ์ในการเรียนการทำงานได้มากขึ้นและในปัจจุบันภาครัฐได้มีการสนับสนุนให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษา ในทุกสาขาวิชาชีพและทุกสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้กับนักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้น้อยอีกด้วย ดังที่ (สันติพงศ์ เจริญศรี. 2543:36 ; อ้างอิงจาก ขวาล แพริตกุล 2513. ; Antasi. 1958 ; Bloom. 1964 ; Baayley.1968:unpage) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของความถนัดคือความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียนเนื่องจากสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มาก ฉะนั้นการวัดความถนัดจึงไม่ได้วัดที่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดเท่านั้น แต่จะเป็นการประมวลความรู้ซึ่งสืบเนื่องมาจากสังคมประกอบ เป็นผลทำให้แต่ละคนมีกระบวนชีวิตที่แตกต่างกัน และผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พจมาศ กาญจนสุนทร (2547:95) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ผลการวิจัยพบว่า เป็นแรงจูงใจในระดับมาก ดังนั้น ภาควิชาควรจะรักษาคุณภาพมาตรฐาน และสร้างชื่อเสียงให้เป็นที่รู้จักในสังคมมากขึ้น ทั้งในด้านการเรียนการสอน หลักสูตร ผู้สอน สร้างความน่าเชื่อถือในด้านวิชาดนตรี นาฏศิลป์และคีตศิลป์ จัดการแสดงในมหาวิทยาลัยและนอกมหาวิทยาลัยให้สม่ำเสมอ เน้นการปลูกฝังให้นักศึกษาเกิดความรักในวิชาดนตรี

นาฏศิลป์และคีตศิลป์ ชื่อเสียงจะทำให้บุคคลเกิดความสนใจที่จะเข้าศึกษาต่อ ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ด้วยความภาคภูมิใจ

2. ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า เป็นแรงจูงใจในระดับมาก ดังนั้น ภาควิชาควรพิจารณากระบวนการคัดเลือกบุคคลที่เข้าศึกษาต่อให้สอดคล้องกับความต้องการของภาควิชา และจัดให้มีการทดสอบความถนัดและความสนใจเป็นภาคปฏิบัติและทฤษฎีควบคู่กันไป

3. ด้านสังคม ผลการวิจัยพบว่า เป็นแรงจูงใจในระดับมาก ดังนั้น กระบวนการเรียนการสอนควรจะสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันมากขึ้น โดยเน้นทางวิชาชีพ ที่ทำให้นักศึกษามีโอกาสประกอบอาชีพที่ตนชอบ มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ทำให้มีรายได้เพิ่มในระหว่างเรียน และเป็นที่ยอมรับในสังคม

4. ด้านการทำความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า เป็นแรงจูงใจในระดับมาก เพื่อให้ดียิ่งขึ้น ภาควิชาควรมีการประชาสัมพันธ์ควบคู่ไปกับการปรับปรุงหลักสูตร สภาพแวดล้อมให้น่าสนใจ เพื่อที่จะเป็นจุดเด่นในการดึงให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาเห็นว่า ภาควิชามีความน่าเชื่อถือ ทันสมัย และนักศึกษาจะมีโอกาสก้าวหน้าหลังจากสำเร็จการศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและวิจัยในเรื่องของความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของ ภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2. ควรมีการศึกษาและวิจัยและปัญหา อุปสรรค และความต้องการของนักศึกษาภาควิชา นาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3. ควรมีการศึกษาและวิจัยการติดตามผลนักศึกษาหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว

4. ควรมีการศึกษาและวิจัยความคาดหวังของนักศึกษาก่อนเข้าศึกษาและหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กันยา สุวรรณแสง. (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ : บำรุงสาสน์.
- กนกวรรณ อุ๋นใจ. (2547). ผลของการวิจัยเทคนิคพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา.
- กระทรวงศึกษาธิการ,กรมวิชาการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.
กรุงเทพ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- กาญจนา พันธุ์เยี่ยม. (2546). แรงจูงใจในการเลือกเรียน สาขาวิชาการโรงแรม ของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโกลกั้วล.สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ขนิษฐา วิเศษสาทร ; และมุกดา ศรียงค์. (2537). จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ. กรุงเทพฯ :
โครงการตำราคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.
- คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์. (2547). รายงานการประเมินตนเองของคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์
ประจำปีการศึกษา 2547-2548. ปทุมธานี : คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์.
- คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์. (2549). รายงานการประเมินตนเองของคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์
ประจำปีการศึกษา 2549-2552. ปทุมธานี : คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์.
- งานวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษา (2551). สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2551, จาก
<http://www.riclib.nrct.go.th/.05022007/PDF/PDF01/index.htm>
- จรรยา โกมลบุญย์. (2528). จิตวิทยาพื้นฐานของการศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จันทร์ ชุ่มเมืองปัก. (2546). แรงจูงใจและการจูงใจสร้างปฎิหาริย์. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า.
- จันทร์จิรา วงษ์บุญงาม. (2549). แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับ
ปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- จิตสุภา สวयประเสริฐ. (2543). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเล่นเปียโนให้ได้เกณฑ์มาตรฐาน*
 ขั้นสูงของผู้เรียนเปียโนในสถาบันดนตรีเอกชน กรุงเทพมหานคร.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.
 (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 ถ่ายเอกสาร.
- เฉลิมชัย มังกรานนท์. (2534). *ปัจจัยในการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษาระดับปริญญาตรี*
 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยวัฒน์ ยืนยาว. (2539). *แรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน*
 สายสามัญ ระดับประถมศึกษาวิธีเรียนทางไกล จังหวัดสมุทรปราการ.
 ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2522). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เดโช สอนานนท์. (2521). *ปทานุกรมจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มอเดิร์นไนน์.
- ถวิล เกื้อกุลวงศ์. (2528). *การจูงใจเพื่อผลงาน*. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ถวิล ธาวาโกชนและศรีณย์ ดำริสุข. (2545). *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน*. พิมพ์ครั้งที่ 3.
 กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ์.
- ทวีศักดิ์ เสนาณรงค์. (2531). *ศิลปะการแสดง*. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร.
- ทิพย์เกสร ศรีศักดิ์. (2551,20 ธันวาคม). *สัมภาษณ์โดย ระวีพร วีระจันทร์ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์*
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นภาพร แก้วนิมิตชัย. (2539). *การวิเคราะห์วัฒนธรรมนิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทย*.
 วิทยานิพนธ์ ค.ด. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 ถ่ายเอกสาร.
- เนตรชนก บุญเกิด. (2551,20 ธันวาคม). *สัมภาษณ์โดย ระวีพร วีระจันทร์ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์*
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- บุญสม สุขุมาลพงษ์. (2536). *พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนเอกนาฏศิลป์ ในสถาบันราชภัฏ*
อุดรธานี ตามทัศนะของนักศึกษา. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ :
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- นุปผาชาติ อุปถัมภ์นรากร. (2546). *การจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์และการละครในหลักสูตรปริญญาตรี* ของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ตามที่คณะของอาจารย์และนักศึกษา. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เบญจพร เย็นจิตร. (2551,20 ธันวาคม). สัมภาษณ์โดย ธีระวีพร วีระจันทร์ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- เบ็ญจา จิรภัทรวิมล. (2517). *ความมุ่งปรารถนาทางอาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เบ็ญจวรรณ เหมือนสุวรรณ. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเล่นเปียโนให้ได้เกณฑ์มาตรฐาน* *ขั้นสูงของผู้เรียนเปียโนในสถาบันดนตรีเอกชน กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประชา อ่อนรักษา. (2542). *องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยรามคำแหง*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปราณี รามสูตร. (2527). *จิตวิทยาการศึกษา: ศึกษา 122*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์วิทยาลัยครูธนบุรี.
- ปรเมศวร์ โพธิ์คล้าย. (2541). *แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร
- ปิยะนุช ชันสาครกิตติ. (2549). *แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยาภรณ์ ดักขมีพิเชษฐ์. (2547). *ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครปฐม*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เปรมชัย สโรบล. (2542). *เหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- พจมาศ กาญจนสุนทร. (2547). *การศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปรินญาณิพนธ์ ศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรสวรรค์ เพชรรัตน์. (2542). *ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏภาคใต้*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรเทพ สีทองอิน. (2533). *ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนวิชาเอกพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชณีย์า วิเชียร. (2547). *เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในโครงการบริการวิชาการภายนอกมหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2540). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภัศรา จันโทมุข. (2542). *แรงจูงใจในการเข้าเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์*. ปรินญาณิพนธ์ ศ.ม. (การศึกษานอกระบบ). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- มงคล ค่อยประเสริฐ. (2539). *แรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพในจังหวัดอุทัยธานี*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ระวีวรรณ ภัทรปรีชา. (2524). *การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกของนิสิตในมหาวิทยาลัย*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ระเบียบ อรรถ. (2537). *มูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพคหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิคกรมอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- ราตรี พงษ์สุวรรณ. (2540). *การศึกษาปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- จำไพ แสงเรือง ; และผสม จันทร์เทพย์. (2533). *เจตคติที่มีต่ออาชีพครูของนักศึกษาโครงการครุทายาท ในวิทยาลัยครู 26 แห่ง*. งานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- รุ่งทิพา ประสพสันดี. (2543). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาจิตวิทยา การศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยของ สถาบันการศึกษาของรัฐ.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต วิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- รุ่งไผ่พล สิริทิพย์. (2534). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับการปฏิบัติตน อย่างมีพรหมวิหาร ของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- วรรณีย์ ลิ้มอักษร. (2543). *จิตวิทยาการศึกษา. มหาวิทยาลัยทักษิณ : มปป.*
- วัชรีย์ ทรัพย์มี. (2539). *การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬา.*
- วัลนิภา พัดเปีย. (2539). *ทัศนะต่อวิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- วัลย์วิภา บุรุษรัตนพันธุ์. (2534) *วัฒนธรรมไทยในปัจจุบัน เอกสารประกอบการสัมมนา ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (ฉบับพิเศษ) : 13. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*
- จิตวิทยาการศึกษา (2549). สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2551, จาก <http://www.riclib.nrct.go.th/.05022007/PDF/PDF01/index.htm>
- วิจิตร ศรีสะอาด. (2537,พฤศจิกายน). "แนวโน้มการอุดมศึกษาไทยในอนาคต," *จุฬสารสมาคม สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. 4(ฉบับพิเศษ) : 16.*
- วิจิตร อวระกุล. (2534). *มนุษย์สัมพันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรีนติ้งเฮ้าส์.*
- วิไลวรรณ เกิดสุข. (2551,20 ธันวาคม). *สัมภาษณ์โดย ระวีพร วีระจันทร์ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.*
- ศรินทิพย์ พงษ์ศาสด. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธี สอบตรงของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*

- ชสันติพงศ์ เจริญศรี. (2543). มุลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพพื้นฐานอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน. (2540). องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สมศรี ชูแสง. (2532). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่ขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมฤดี คำแก้ว. (2551,20 ธันวาคม). สัมภาษณ์โดย ระวีพร วีระจันทร์ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สว่างจิตร พัชรภณีปกรณ์. (2541). เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สินีนาง สุทธจินดา. (2543). การศึกษาวิจัยในตนเองของนักเรียนสาขาวิชาพาณิชยการ โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพฯ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2533). จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชา จันทร์เอม. (2536). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุดารัตน์ เกตุแก้ว. (2551,20 ธันวาคม). สัมภาษณ์โดย ระวีพร วีระจันทร์ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุมา ชัยลักษณะนันท์. (2542). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2544). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุวดี จันลิ้ม. (2548). *แรงจูงใจในการเลือกกลุ่มวิชาธุรกิจค้าปลีกในระบบทวิภาคีของนักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุนต์. ปรินูญานินพนธ์ ศ.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544)*. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- หลุยส์ จำปาเทศ. (2535). *จิตวิทยาสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 2*. กรุงเทพฯ : สามัคคีสาส์น.
- อรรถัย มากมี. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ระวีพร วีระจันทร์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ทีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2551.
- อรุณศรี อักษรศรี. (2544). *ความเป็นอยู่ทางสังคม*. กรุงเทพฯ : สามัคคีสาส์น.
- อักษรศิลป์ แก้วมawangศ์. (2541). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อังสนา สารเขวตร. (2547). *ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนคณะครุศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- อัจฉรา สุขารมณณ์ ; และอรพินทร์ ชูชม. (2530). *การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับ ความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ*. กรุงเทพฯ: รายงานผลการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อัมพิกา หล่อหลอม. (2546). *เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- อัมพร ณ สงขลา. (2539). *เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- อัสณา บุญชัยชนะ. (2551). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*

- อารี พันธุ์มณี. (2544). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : บริษัท ต้นอ่อน จำกัด.
- อาภรณ์ เขียวชาญเกษตร. (2551). *เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อเนก สิทธิประศาสน์. (มปป.). *จิตวิทยาพื้นฐานของการศึกษา*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เอกพจน์ สมุทธานนท์. (2537). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในงานวิชาการงานพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา*. กรุงเทพฯ.
- Cronbach, Lee. Joseph. (1970). *Essential of Psychological testing*. 3 rd.ed. New York : Harper.
- Good, carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw Hill Book.
- Herzberg F. (1959). *The motivation to work*. New York : Wiley.
- Hillgard, Ernest R. (1983). *Introduction to Psychology*. New York : Harcourt Brance and World Inc.
- Maslow, A H. (1954). *Motivation and Personality in the Classroom*. New York : Harper And Brothers.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
มงคลธัญบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ
ด้านสังคม ด้านการทำความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง
3. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนิสิต กรุณาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นหรือตรงกับความเป็นจริงมาก
ที่สุด

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้

นางสาวระวีพร วีระจันทร์

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัวของนักศึกษา เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงของผู้ตอบ

1. เพศ ชาย
 หญิง

2. สาขาวิชาที่ศึกษา สาขาวิชาเอกนาฏศิลป์(ไทย – สากล)
 สาขาวิชาเอกดุริยางค์(ไทย – สากล)
 สาขาวิชาเอกคีตศิลป์(ไทย – สากล)

3. เกณฑ์เฉลี่ยสะสมในมัธยมศึกษาตอนปลาย 3.01 – 4.00
 2.01 – 3.00
 1.00 – 2.00

4. อาชีพของผู้ปกครอง รับราชการ
 เกษตรกร
 ธุรกิจส่วนตัว
 พนักงาน / ลูกจ้างบริษัท/องค์กรเอกชน
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. รายได้ของบิดา มารดาหรือผู้ปกครองของนักศึกษามีรายได้ต่อเดือน
 มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป
 15,000 – 30,000 บาท
 ต่ำกว่า 15,000 บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความรู้สึกของนักศึกษามากที่สุด ดังนี้

- 5 หมายถึง มีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
ด้านชื่อเสียงของสถาบัน						
1.	มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงในการผลิตบัณฑิตด้านดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์.....
2.	มหาวิทยาลัยได้รับการยอมรับว่าบัณฑิตหรือผู้สำเร็จการศึกษา มีความรู้ความสามารถด้านดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์เป็นอย่างดี.....
3.	หลักสูตรของภาควิชามีความเหมาะสมกับความต้องการของสังคม
4.	คณาจารย์มีวุฒิการศึกษาตรงตามหลักสูตรวิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์.....
5.	สาขาวิชาที่เลือกเรียนมีความน่าเชื่อถือทางวิชาชีพของ ดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์.....
6.	มหาวิทยาลัยมุ่งพัฒนาให้นักศึกษามีความสามารถในวิชาชีพดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ อยู่ในระดับแนวหน้าของประเทศ.....
7.	เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยนี้แล้วจะ สามารถหางานทำได้ง่าย.....
8.	การจัดแสดงดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ของมหาวิทยาลัยนี้เป็นที่ยอมรับของสังคม.....
9.	มหาวิทยาลัยปลูกฝังให้นักศึกษาเกิดความรักในวิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์.....
10.	มหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์การเรียนการสอนเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา
11.	ภาควิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ที่เลือกเรียนไม่มีเปิดในมหาวิทยาลัยอื่น.....
12.	มหาวิทยาลัยแห่งนี้ดีที่สุดในการเรียนรู้ วิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์
13.	คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยนี้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป.....
14.	มหาวิทยาลัยแห่งนี้จัดการศึกษาด้านวิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ ได้มาตรฐานสูง.....

ข้อ ที่	ข้อความ	มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
	ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ					
15.	มีพรสวรรค์ในด้านดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์.....
16.	รักและสนใจในด้านดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ มาตั้งแต่เด็ก.....
17.	บุคลิกและลักษณะนิสัยของตนเหมาะกับการเรียนวิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์.....
18.	สามารถสร้างรายได้ระหว่างเรียน.....
19.	วิชาที่เรียนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน.....
20.	วิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์สามารถสร้างรายได้ให้เพียงพอกับ การดำรงชีวิต.....
21.	ต้องการได้รับความรู้ใหม่ ๆ แตกต่างจากที่เคยเรียนอยู่ ในสถาบันเดิม.....
22.	เป็นอาชีพในอนาคตที่ตรงกับความถนัดของตนเอง.....
23.	มีประสบการณ์ผูกพันกับวิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์.....
24.	วิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ สามารถต่อยอดในการศึกษาที่สูงขึ้น					
	ด้านสังคม					
25.	ต้องการเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลรอบข้างหากได้เข้าศึกษาใน มหาวิทยาลัยนี้.....
26.	จะได้รับการยกย่องชมเชยจากบุคคลในสังคมหากได้เข้าศึกษาใน มหาวิทยาลัยนี้.....
27.	มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ที่มหาวิทยาลัยจัด					
28.	สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง และวงศ์ตระกูลหากได้มีโอกาส ร่วมแสดง.....
29.	จะได้รับโอกาสให้ไปแสดงในงานสำคัญต่าง ๆ เนื่องจาก มหาวิทยาลัยจัดแสดงงานสังคม.....
30.	จะได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย.....
31.	มีเงินเดือนสูงเมื่อสำเร็จการศึกษา.....
32.	ต้องการมีเพื่อนและได้รู้จักคนเพิ่มมากขึ้น.....
33.	เพื่อนำความรู้วิชาดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ ที่เรียนมาไปถ่ายทอด ให้ผู้ที่สนใจ.....
34.	สามารถสร้างความมั่นใจในการเข้าสังคม.....
35.	สามารถสร้างประโยชน์ให้กับสังคม.....
36.	ต้องการเป็นบุคคลที่มีคุณค่าทางสังคม.....
37.	ทำให้ได้พบบุคคลที่มีสถานภาพสูงทางสังคม.....
38.	มีโอกาสได้รู้จักผู้ที่มีความสามารถสูงในด้านดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์.....

ข้อ ที่	ข้อความ	มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
	ด้านการทำความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง					
39.	บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง แนะนำให้เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยนี้					
40.	ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เข้าศึกษา.....
41.	ผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพ แนะนำและส่งเสริม.....
42.	อาจารย์ที่เชี่ยวชาญในด้านดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ ชักชวนและ สนับสนุนให้เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยนี้.....
43.	ได้รับอิทธิพลจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่ประกอบสาขาอาชีพ เดียวกัน.....
44.	เพื่อสืบทอดเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษ.....
45.	ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล- ธัญบุรี.....
46.	ได้รับการชักชวนจากบุคคลซึ่งข้าพเจ้ามีความประทับใจที่ประกอบ อาชีพนี้.....
47.	เพื่อนที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยชักชวนให้มาศึกษาต่อ.....
48.	รุ่นพี่ที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยชักชวนให้มาศึกษาต่อ.....

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/๖๘ 1๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 พฤษภาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการเพิ่มเติมการสอบปากเปล่าปริญญาโท

เรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เนื่องด้วย นางสาวระวีพร วีระจันทร์ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา ได้ทำปริญญาโท เรื่อง “แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” ได้รับอนุมัติให้สอบปากเปล่าปริญญาโท ในวันที่ 31 พฤษภาคม 2553 เวลา 10.00 น. ณ ห้องภาควิชาการอุดมศึกษา อาคาร 14 ชั้น 3 ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าว เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญเป็นกรรมการเพิ่มเติมการสอบปากเปล่าปริญญาโทของนิสิตผู้นี้ ตามวัน เวลา และ สถานที่ดังกล่าว

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

โทรสาร. 0-2260-0132

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ และหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์
อาจารย์ประจำภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมรพงษ์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา
อาจารย์ประจำสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ง

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับและค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับและค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .90
2. ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ด้านชื่อเสียงของสถาบัน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1.	0.31
2.	0.21
3.	0.24
4.	0.26
5.	0.31
6.	0.31
7.	0.47
8.	0.44
9.	0.31
10.	0.43
11.	0.28
12.	0.27
13.	0.34
14.	0.41

ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ด้านชื่อความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
15.	0.21
16.	0.42
17.	0.22
18.	0.28
19.	0.36
20.	0.39
21.	0.39
22.	0.38
23.	0.38
24.	0.36

ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ด้านสังคม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
25.	0.27
26.	0.30
27.	0.58
28.	0.42
29.	0.61
30.	0.75
31.	0.32
32.	0.43
33.	0.34
34.	0.66
35.	0.64
36.	0.63
37.	0.67
38.	0.57

ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ด้านการทำความเข้าใจความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
39.	0.29
40.	0.60
41.	0.47
42.	0.56
43.	0.60
44.	0.38
45.	0.38
46.	0.48
47.	0.46
48.	0.34

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวระวีพร วีระจันทร์
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ.2526
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	8/187 หมู่ 14 ซอยเปรมฤทัย ล็อค 13/6 ถนนบางนา-ตราด กม.5 ตำบลบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนคลองกะจะ(พงษ์สมบัติบำรุง) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2543	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพฯ
พ.ศ.2547	ศษ.บ.(นาฏศิลป์ไทย) จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
พ.ศ.2553	กศ.ม.(การอุดมศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ